

brat *frančišek* 6

- Hvaljen, moj Gospod, v sestri smrti
- KATEHEZE OFS
- NARODNI VOLILNI KAPITELJ OFS
- ŽETEV
- POTOPISI ROMANJ

*Frančišek ne gleda smrti
kot prekinitve,
temveč kot prehod,
kot zadnji korak romarja,
ki se vrača domov.*

- 3 ✉ **Urednikova beseda**
- 4 ✨ **Frančiškova duhovnost**
Hvaljen, moj Gospod, v sestri smrti
- 6 🌿 **Naša evangelizacija**
Služite mu v veliki ponižnosti
- 16 🌸 **Frančiskov svetni red**
Narodni volilni kapitelj
Pohod za življenje 2025
Božično-novoletno voščilo v duhu sv. Frančiška
NAPOVEDNIK za LETO 2026
- 23 🧘 **Iz naših družin**
Duhovne vaje KB Ljubljana Šiška
Delovni vikend Narodnega sveta
Sprejem novih bratov in sester v OFS
Popočitniško srečanje KB OFS Brezje
OFS KB sv. JOŽEF MB
Zaobljube sester v OFS LJ-Vič
Veliko veselje v KB Sveta Trojica v Halozah
Obljube v Celju
Veliko veselje v KB OFS Sv. Marija Maribor
- 29 🌿 **Živi rožni venec**
Žetev
- 32 ✉ **Iz frančiških logov (revij)**
Frančiskov prijatelj in Med nami
- 34 🌸 **Mladi Frančišku**
Tabor Frančiških otrok Veržej- 2025
- 35 🌿 **Pravičnost in mir**
Peš romanje po Poti svetega Frančiška
od La Verne do Assisija
- 37 ✝ **Korenine in sadovi**
Legenda za korno rabo
- 39 ✝ **Sveta dežela**
Kolesarjenje po poti pokristjanjevanja od
Salzburga do Ogleja
Pravoslavni samostani Srbije
- 28 🌿 **Razvedrilo**
Izdelava lične vazice
Nagradne serpentine

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zb/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Jožef Kozel OFS (Naša evangelizacija)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiskov svetni red)
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:

revija.bf@fsr.si

Krizostom Komar OFM (ŽRV - Žetev)
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Emmina Mulalič OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF, Unsplash

Oblikovanje in priprava:
Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.500

Naslov uredništva:
Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana
telefon: 01 24 29 300
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:

Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 0430 2000 3307 102,
NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-25.

ali Člani ŽRV nakazujte prispevke na:
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 6100 0001 2574 166,
Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-25.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Ob prazniku Vseh svetih se vreme ponavadi spremeni, saj vetrovi hladneje zapihajo in pripravljajo vse na prihod zime. Praznik Vseh svetih in Spomin vseh vernih rajnih sta nekakšen predokus našega pričakovanja srečanja s sestro smrtjo, ki ji nihče v življenju ne uide, in nebeške slave, ki nam jo je zaslužil Jezus. Tako kot drevesa jeseni odvržejo zlatorumeno listje, se moramo tudi mi osvoboditi vsega posvetnega in greha, da se pripravimo nebeško.

Razmišljanja tokratne številke revije Brat Frančišek se še vedno napajajo ob Hvalnici stvarstva, ob kitici o sestri smrti. Poglejte in razmislite tudi vi.

Katehezi OFS za november in december nas spodbujata k ponižnemu služenju za srečno zadnjo uro.

Pred vrati je narodni volilni kapitelj Frančiškovega svetnega reda, ki bo potekal v mesecu decembru na Kureščku pri Ljubljani.

Konec septembra in v začetku oktobra sta potekala Pohoda za življenje v Mariboru in v Ljubljani; pogledajte, kako je bilo.

Ne spreglejte napovednika dogodkov za OFS v letu 2026.

V rubriki *Iz naših družin* pa najdete veliko utrinkov iz zaobljub po krajevnih bratstvih OFS.

Septembra je potekalo peš romanje z Goričkoga v Piran, o čemer bomo več lahko prebrali v naslednji številki, lahko pa že sedaj preberete potopisne zapise peš romanja z La Verne v Assisi.

Svetodeželska rubrika nam prinaša zapisa o kolesarjenju po poti pokristjanjevanja od Salzburga do Ogleja ter o romanju po pravoslavnih samostanih Srbije.

Vsem želim prijetno branje!
Vse dobro!

br. Janez Papa

Leta 2025 v rubriki Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici Hvalnice stvarstva ali Sončne pesmi sv. Frančiška Asiškega.

Hvaljen, moj Gospod, v sestri smrti

Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri smrti, ki ji nihče v življenju ne uide. Gorje njim, ki umrjejo v smrtnem grehu, a blagor njim, ki počivajo v tvoji najsvetejši volji, zakaj druga smrt jim ne bo mogla storiti žalega.

Sestra smrt – vrata v polnost življenja

Ko sv. Frančišek Asiški v svoji *Hvalnici stvarstva* poje o soncu, luni, vodi in ognju, vabi človeka, naj v vsem stvarstvu prepozna sled Stvarnika. Njegova pesem je hvalnica svetlobi in vetru, zemlji in času, pa tudi trpljenju, odpuščanju in miru. Toda sredi tega sončnega psalma narave in življenja se nenadoma pojavi nekaj, kar bi večina ljudi želela preskočiti: *“Hvaljen, moj Gospod, zaradi naše sestre telesne smrti, kateri nihče živ ne more uiti.”*

Frančišek ne beži pred tem verzom. Prav nasprotno – s smrtjo govori, kot bi bila ena od njegovih najbližjih sester. Tudi njo povabi v zbor stvarstva, da bi pela Bogu hvalo.

Zakaj?

Ker je za Frančiška vse – tudi smrt – del iste pesmi, del istega Božjega diha, ki oživlja svet. Vsa stvarnost je povezana v eno: kar je bilo ustvarjeno, se vrača k Stvarniku. Frančišek ne gleda smrti kot prekinitve, temveč kot prehod, kot za-

dnji korak romarja, ki se vrača domov. Zato ji reče »sestra«, ne »sovražnica«. Tako jo udomači, ji odvzame grozljivost in ji vrne prvotni pomen: biti vrata, ne zid.

V svetu, ki se smrti boji in jo potiska na rob, je Frančiškov pogled presenetljivo svež. On se ne slepi, da smrt ne boli – dobro ve, kaj pomeni trpljenje, saj jo je čakal na postelji bolečin, slep in ranljiv. Pa vendar v njej vidi obraz Kristusa. Zanj smrt ni tema, temveč luč, ki razkrije, kaj je bilo v življenju resnično. Smrt, osvetljena z ljubeznijo, postane prostor razodetja.

Ko Frančišek poje o sestri smrti, jo blagoslovi z blagoslovom miru. Ne zato, ker bi bil čuden mistik, odmaknjen od sveta, ampak ker je v smrti spoznal

zadnjo resnico o življenju: človek ne pripada sam sebi. Vse, kar smo, je dar, in vse, kar imamo, se nekoč vrne k Bogu. Smrt ni kraja, ampak vrnitev. Ni konec, ampak izpolnitev. Tako kot voda teče v morje, tako duša teče k Stvarniku, od koder je prišla.

Frančiškov pogled na smrt izvira iz evangelijske ponižnosti. Kdor se zave, da ni gospodar življenja, se ne boji njegovega izteka. Če je življenje dar, je tudi smrt priložnost, da dar dokončno izročimo. Zato sv. Frančišek v zadnjih trenutkih svojega življenja prosi brate, naj mu berejo Hvalnico stvarstva – prav do te kitice o sestri smrti. V njej je začutil popolno harmonijo: kot bi se pesem, ki jo je pel vse življenje, končno sklenila v akord miru.

Toda Frančišek dodaja še eno pomembno misel: *“Gorje tistim, ki umrejo v smrtnem grehu; blagor tistim, ki izpolnjujejo tvojo voljo, kajti druga smrt jim ne bo prizadela škode.”*

Ta vrstica razodeva njegovo globoko verovanje: smrt sama po sebi ni strašna – strašna postane, če človek živi brez ljubezni. Tisti, ki živi v spravi z Bogom in z brati, se smrti ne boji, ker že zdaj okuša življenje, ki ne mine. Tako je sestra smrt postavljena v svetlobo velike noči – tam, kjer trpljenje in križ nista konec, temveč pot v vstajenje.

Ko beremo to hvalnico danes, nas vabi, da spremenimo svoj pogled na minljivost. Ne kot grožnja, ampak kot priložnost za zorenje. Smrt nas spomni, da čas ni neskončen, zato naj bo vsak trenutek poln. Vabi nas, da ljubimo bolj nežno, odpuščamo hitreje, živimo bolj preprosto. Frančišek nas uči, da je prava priprava na smrt pravzaprav umetnost življenja – umetnost hvaležnosti, sprejemanja in veselja nad majhnimi stvarmi.

Ko umira svetnik, se nebo in zemlja srečata. Ko človek v smrti prepozna sestro, se razblini ločnica med svetim in profanim. Življenje in smrt se povežeta v eno pesem, v *Magnificat stvarstva*, kjer je vsak diha, vsak veter, vsak utrip srca hvalnica Stvarniku.

Zato nas Frančišek vabi, naj tudi mi rečemo:

*Hvaljen, moj Gospod,
zaradi sestre smrti,
ne iz obupa, ampak iz zaupanja.
Ker v senci njene tišine sije obljuba,
da nas boš, o Gospod,
nekoč poklical po imenu –
in da bo ta klic poln svetlobe,
ne konca, ampak začetka.*

E.N.

KATEHEZA ZA MESEC NOVEMBER 2025

Sestra smrt

Iz hvalnice stvarstva

Hvaljen bodi, moj Gospod,
po naši sestri telesni Smrti,
ki ji noben človek ne uide.
Gorje njim, ki umrjejo
v smrtnem grehu,
a blagor njim,
ki preminejo v tvoji najsvetejši volji,
saj jim druga smrt
ne bo mogla škodovati.

Uvodna pesem:

K tebi, Bog, dvigam roke,
in tebi, Bog, zdaj dajem vse,
ker edini si, ki v mojem srcu živi.
In služil bom le tebi, Bog,
in ne drugim bogovom.
Ti si moj edini vir,
edini vir življenja.
Saj tvoje ime dvignjeno za vedno je.

Svetopisemski odlomek: Janez 11,38–44 (obuditev Lazarja)

Jezus je bil v sebi spet pretresen in je šel h grobu. Bila je to votlina in pred njo je bil prislonjen kamen. Jezus je rekel: »Odstranite kamen!« Marta, sestra umrlega, mu je dejala: »Gospod, že ima zadah, saj je četrti dan mrtev.« Jezus ji je rekel: »Ti mar nisem rekel, da boš videla Božje veličastvo, če boš verovala?« Odstranili so torej kamen; Jezus pa je vzdignil oči in rekel: »Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal. Jaz sem vedel, da me vselej uslišiš, toda zaradi množice, ki stoji okrog mene, sem rekel, da bi verovali, da si me ti poslal.«

In ko je to izrekel, je zaklical z močnim glasom: »Lazar, pridi ven!« In umrli je prišel ven. Noge in roke je imel povezane s povoji in njegov obraz je bil ovit s prtom. Jezus jim je rekel: »Razvežite ga in pustite, naj gre!«

Vsebina in razlaga:

Uvod Kaj je smrt? To je nekaj, s čimer se bo soočil vsak od nas, a večina od nas o tem raje ne bi razmišljala. Včasih govorimo o smrti, kot da bi bila naravna stvar. Vsa živa bitja se rodijo, postarajo in umrejo; ljudje niso izjema. Kaj bi lahko bilo bolj naravno od smrti? Čeprav je smrt normalen (in neizogiben) del tega padlega sveta, je resnica, da je smrt najbolj nenaravna stvar, ki jo bomo kdaj doživeli.

Telo in duša Človeška bitja so sestavljena bitja, kar pomeni, da smo sestavljeni iz fizičnega telesa in duhovne, racionalne duše. V tem smo edinstveni. Živali imajo telesa, ne pa racionalne duše. Angeli so racionalni duhovi brez teles. Ljudje imamo oboje. Smo fizični in duhovni. To pomeni biti človek.

Smrt nastopi, ko se fizični del človeka in duhovni del te osebe ločita. Tako razumemo smrt z verskega vidika. V medicini danes potekajo razprave o tem, kako opredeliti smrt oziroma natančneje, kako opredeliti prenehanje življenja – tj. z uporabo kardiopulmonalnih ali nevroloških meril (tako imenovana »možganska smrt«) – toda duhovno gledano razumemo konec človekovega življenja kot takrat, ko duša ni več povezana s telesom.

Ker je človek sestavljen iz telesa in duše, lahko vidimo, kako je ločitev duše od telesa za človeka izjemno nenaravno stanje. Človeško telo brez duše je truplo. Truplo ni človeška oseba. Je le del osebe. Človeška duša brez telesa je duh. In enako velja – duh ni človeška oseba. Je nekaj manj. Smrt nas naredi manjše od tega, kar smo. Morda je neizogiben del življenja, a smrt še zdaleč ni naravna.

Čustva ob smrti To vemo. Čutimo to v svojih dušah. Zato žalujemo, ko ljudje umrejo. Da, žalujemo, ker jih imamo radi in jih bomo pogrešali. A to je le del žalosti. Žalost pogosto vključuje tudi jezo, zamero, žalost in celo ogorčenje. Smrt nas zelo močno prizadene, ker v sebi vemo, da to ni prav. Nekaj je narobe s svetom, da morajo ljudje umreti.

Včasih se ljudje, ko se soočijo s smrtjo, razjezijo na Boga. Zakaj Bog to počne? Naša svetopisemska branja za to nedeljo nas spominjajo, da Bog ni avtor smrti.

Smrt in izvirni greh Bog ni ustvaril smrti in se ne veseli uničenja živih. Kajti vse stvari je ustvaril, da bi lahko obstajale (Mdr 1,13–14a).

Bog je namreč človeka ustvaril v neminljivost, po podobi svoje narave ga je ustvaril. Toda zaradi zavisti hudiča je na svet prišla smrt in tisti, ki so njegovi spremljevalci, jo doživljajo (Mdr 2,23–24).

Sveto pismo se nanaša na izvirni greh. Bog nas je ustvaril za življenje, ne za smrt. V začetku je Bog ustvaril človeka iz prahu zemlje in vanj vdihnil »dih življenja« (1 Mz 2,7). S tem je Bog z našimi prvimi starši delil nekaj svoje narave. Biti ustvarjen po Božji podobi pomeni, da smo deležni določenih vidikov Božje narave. Imamo razumski razum, svobodno voljo in življenje, ki ga prejemamo kot darilo.

Zaradi izvirnega greha je na svet vstopila smrt. Bog je rekel Adamu: »Prah si in v prah se povrneš« (1 Mz 3,19b). Smrt ni Božja kazen, temveč posledica prekinjenega odnosa z Bogom, virom življenja. Sveti Pavel pravi: »Plačilo za greh je smrt« (Rim 6,23).

Večnost duše in vstajenje Naše duše nadaljujejo; ker so čisti duh, so nematerialne in trajajo večno. Dokler pa obstajajo brez telesa, niso povsem

človeške. Da bi bile duše povsem človeške, potrebujejo telo, ki jim daje fizični izraz. Zato je krščanska vera v telesno vstajenje tako pomembna.

Bog je poslal odrešenika – Jezusa Kristusa, ki nas je rešil smrti. Sveti Pavel: »Naš Odrešenik Jezus Kristus je po evangeliju uničil smrt in prinesel življenje na svetlo« (2 Tim 1,10). Jezus je prišel, da bi imeli življenje v izobilju (Jn 10,10).

Bog je umrl, da bi nas rešil. To je paradoks naše vere: Bog, ki ne more umreti, je postal človek in izkusil smrt, da bi jo preoblikoval v odrešenje.

Izberi življenje Z zmago in odkupitvijo smrti naš Gospod ponuja novo in večno življenje. Primeri obujanja Lazarja in Jairove hčerke (Jn 11,38–53; Mr 5,21–43) so znamenja vstajenja. To življenje je večje od tistega, ki sta ga imela Adam in Eva pred padcem.

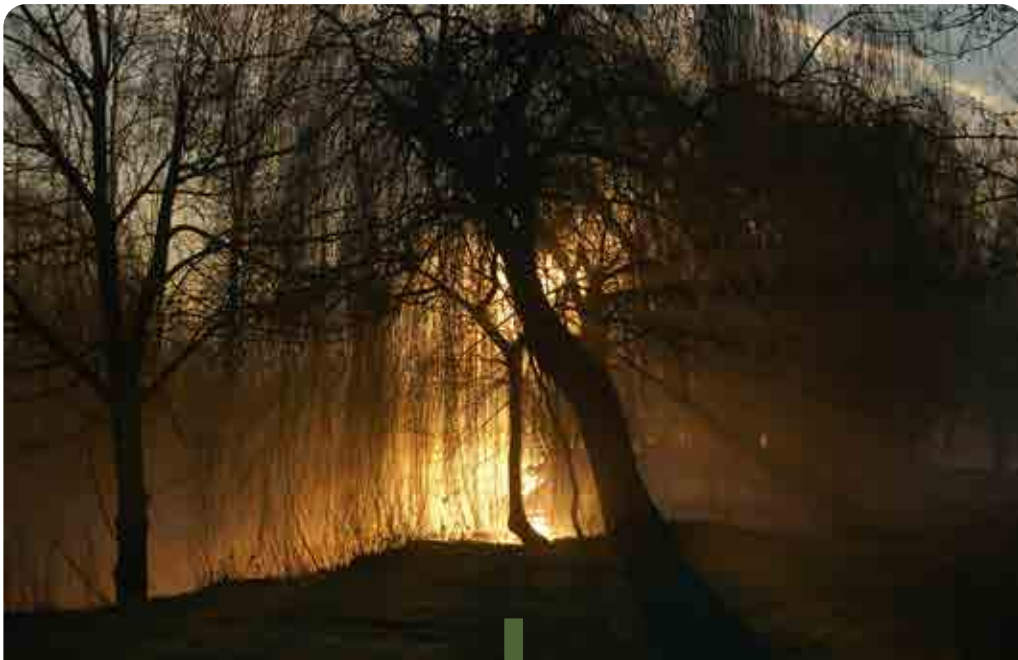
Bog nam daje izbiro: »Predložil sem ti življenje in smrt ... zato izberi življenje« (5 Mz 30,19). Vsak od nas bo umrl, a odločimo se lahko za življenje z Bogom in večno združitev z njim.

Kratek povzetek

- ☞ **Človek kot sestavljeno bitje:** telo + duša
- ☞ Smrt nastopi, ko se duša loči od telesa; truplo brez duše ni popolna oseba
- ☞ Zakaj obstaja smrt: posledica izvirnega greha, ne Božja kazen (Mdr 1,13–14; 2,23–24; Rim 6,23)
- ☞ Jezus kot Odrešenik:
 - Obudi Lazarja – znamenje večjega daru večnega življenja;
 - Njegova zmaga nad smrtjo omogoča, da tudi mi izberemo življenje;
 - 5 Mz 30,19 – Bog nam daje izbiro: smrt ali življenje z njim

Razmislek o simbolih in znamenjih

- ☞ Grobnica in kamen – simboli smrti, omejitev in trpljenja; ali dopuščamo Jezusu, da nas osvobodi?
- ☞ Povoji – simbol omejitev in težav; Jezus nas želi osvoboditi naših vezi in strahu pred smrtjo

- ☞ Obuditev Lazarja – predogled večnega življenja; pripravljenost verovati in zaupati Bogu

Pogovor / Delo v skupinah

Vprašanja za premišljevanje:

- ☞ Kaj mi pomeni Jezusova zmaga nad smrtjo?
- ☞ Kako lahko izberem življenje z Bogom v svojem vsakdanjem življenju?
- ☞ Kako doživljam upanje in vero ob izgubi in smrti bližnjih?
- ☞ Katere »povoje« v svojem življenju moram razvezati, da bom svoboden?
- ☞ Kako lahko molitev in zakramenti pomagajo pri soočanju z izgubo in smrtjo?
- ☞ Odgovore si med seboj podelimo.

Konkretna naloga

Molitev za pokojne Frančiškove brate in sestre, družinske člane, duhovnike. Udeležba pri maši ali molitveni uri za preminule.

Skupinsko ustvarjanje spominske stene ali listov s sporočili vere, upanja in življenja.

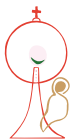
Sklepna pesem: O moj bog dopusti mi.

Sklepna molitev:

Gospod, hvala ti, da si premagal smrt in nam obljubil večno življenje. Pomagaj nam, da bomo izbrali življenje zate, zaupali v tvojo ljubezen in ostali tvoji prijatelji tudi ob smrti. Naj nas tvoja moč vodi, da bomo živeli v veri, upanju in ljubezni. Amen.

Zaključna pesem: Nočem več ur ki bi zame bile.

Dragi bratje in sestre naj vam ta kateheza pomaga, da bomo smrt sprejemali kot prehod k Bogu, da boste pogumno izbirali življenje v veri in upanju ter vsak dan živeli kot glasniki miru in ljubezni, kot nas uči sv. Frančišek.

KATEHEZA ZA MESEC DECEMBER 2025

Služite mu v veliki ponižnosti – tudi v skrbi za stvarstvo

Iz Hvalnice stvarstva:

Hvalite in povečujte mojega Gospoda in zahvalite se mu in služite mu v veliki ponižnosti.

Uvodna molitev: pesem Dajte Gospodu čast (Psalm 29)

(Psalm 29 se lahko tudi prebere.)

Svetopisemski odlomek:

Nebeški Jeruzalem (Raz 21,1-5)

Videl sem novo nebo in novo zemljo. Kajti prvo nebo in prva zemlja sta prešla in morja ni več. In sveto mesto, novi Jeruzalem, sem videl, ki se je spuščalo z neba od Boga, pripravljeno kakor nevesta, ozaljšana za svojega ženina. In slišal sem močan glas s prestola, ki je rekel:

»Glej, prebivališče Boga z ljudmi!
In prebival bo z njimi
in oni bodo njegova ljudstva
in Bog sam bo z njimi, njihov Bog.
In obrisal bo vsako solzo z njihovih oči
in smrti ne bo več,
tudi ne bo žalovanja ne vpitja ne bolečine,
kajti prvo je prešlo.«
In tisti, ki je sedel na prestolu, je rekel:
»Glej, vse delam novo!«

IZ ŽIVLJENJA SVETEGA FRANČIŠKA

Frančiškova Hvalnica stvarstva ali Sončna pesem ni le prvo pesniško delo v italijanskem jeziku in kljub preprostemu

jeziku eno najlepših izpovedi srednjega veka. V prvi vrsti je molitev, ki je sad svetnikovega več kot dvajsetletnega izkustva in življenja z Bogom. Za njeno razumevanje pa so še kako pomembne tudi okoliščine in čas nastanka.

Frančišek je to pesnitev sestavil leto dni pred smrtjo (1225). Z La Verne se je vrnil zaznamovan z Jezusovimi ranami in skoraj slep. Bolj v duhovni kakor telesni agoniji se je zatekel k cerkvi sv. Damijana, tja, kjer je začel živeti svojo poklicanost. Čas je preživel v kolibi ob

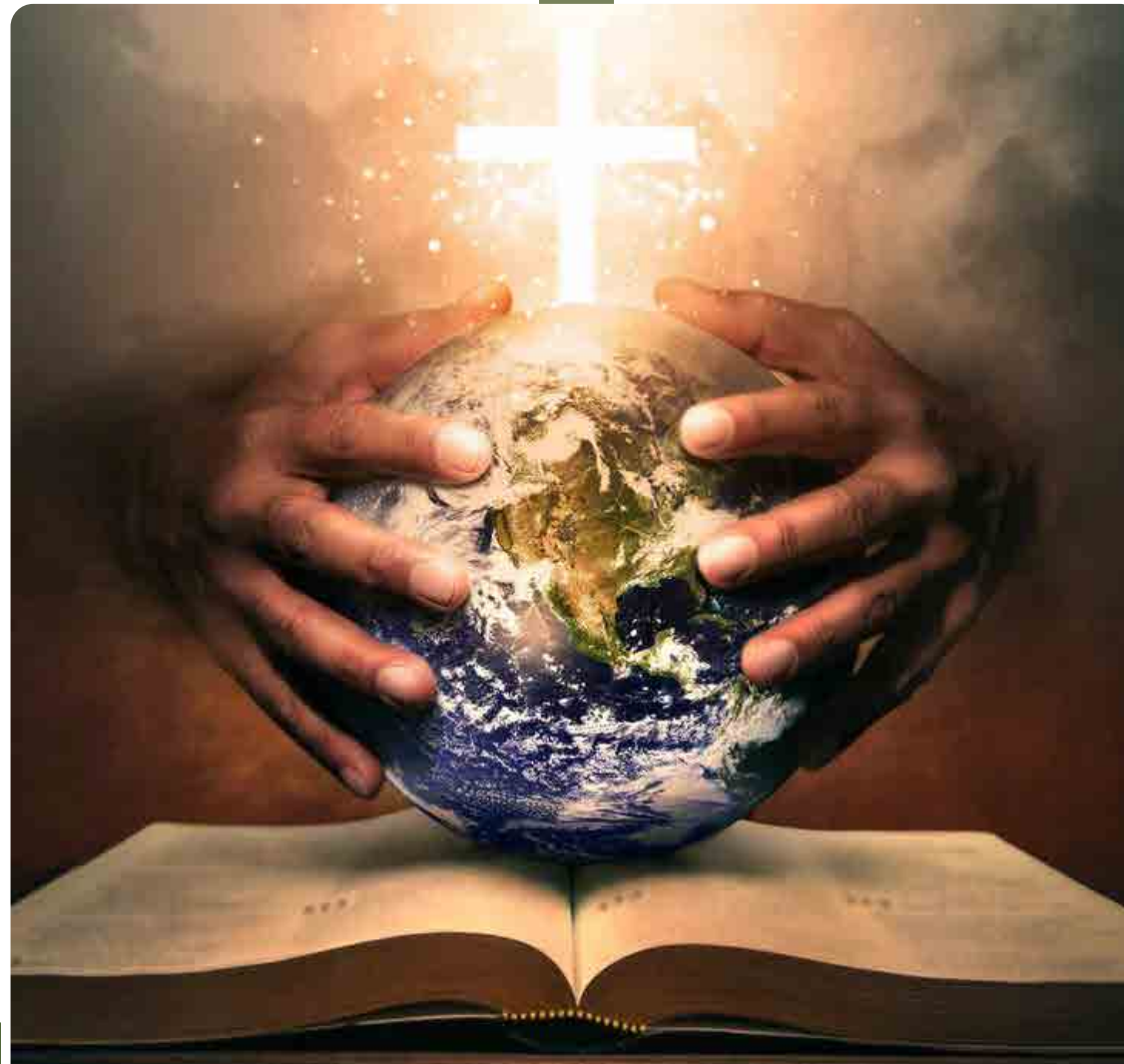
samostanu sester klaris, kjer se je skrival pred soncem. Ni več prenašal sončne svetlobe niti ognja. Molil je: »Gospod pridi mi na pomoč!« V agoniji je zaslišal glas: »Povej mi brat, če bi ti nekdo za tvojo bolezen in potrpljenje dal toliko blaga, da bi vsa zemlja bila suho zlato, da bi vsi kamni postali dragulji, vsa voda postala balzam, ali bi ti vse to imel za nevredno in ničevno kot da je vse to le materija, navadno kamenje, in običajna voda glede na veliko in dragoceno blago, ki se ti podarja. Ali se ne bi zelo radoval?«

Blaženi Frančišek je odgovoril: »Gospod, to bi bilo veliko in nedojemljivo blago, zelo dragoceno, močno privlačno in zaželeno.« Nato mu je glas odgovoril: »Raduj se in vriskaj v svoji bolezni in nevoljah. Odslej se čuti tako gotov, kakor da se že nahajaš v mojem kraljestvu.« Preplavila ga je radost gotovosti Kraljestva. Nobeno bogastvo se ne more primerjati z njim. Vedel je kam ga pelje trpljenje s Kristusom. V njegovi duši se je zgodil sijajen vzhod sonca. Zjutraj, ko ni mogel več zadržati radosti, je začel sestavljati Hvalnico stvarstva ali Sončno pesem.

Obdan z bolečino, a z upanjem in duhovnimi očmi motri onkraj vidnega sveta obzorje Večne svetlobe, Luč, ki jo simbolizira brat sonce. To potrjuje, da hvalnica ni le nek čustveni izbruh ob občudovanju stvarstva.

Besedilo precej spominja na sveto-pisemske citate, ki jih je nosil v srcu in znal na pamet. Vendar pa prvinskim elementom s človeškim obrazom kot refren doda simbolne pridevnike. Ti so najgloblji odsev njegove duhovnosti. Poje o tem, kar je živel in pil v življenju, o lepoti, ki jo je zrl. Življenje je postajalo napisana pesem.

Okvir hvalnice je ponižnost. V prvi kritiki Frančišek omeni, da nihče ni vreden Gospoda imenovati in na koncu doda povabilo, da bi se mu vsi zahvaljevali in mu služili v veliki ponižnosti. V svoji ponižnosti ali duhovnem uboštvu se počuti nevrednega, da bi imenoval Najvišjega in ga počastil. Zazre se k vsem stvarjem in jih kot brat povabi h kozmičnemu bogoslužju. Ne prilašča si niti zaslug za svojo molitev. Zaveda se nevarnosti, da bi lahko s tem začel namesto Gospodovega slaviti svoje ime. Temu napuhu se včasih težko izognejo tudi zelo duhovni ljudje.

Ker je Bog zanj Oče vsega stvarstva, vse stvari imenuje brat ali sestra. S tem se izogne posedovanju. Nismo lastniki drug drugega, tudi stvarstva ne, ker je vse čisti dar! Sveta ne doživlja hierarhično in skuša odgovoriti na logiko fevdalnih odnosov tistega časa. Zato pri nazivih brat ali sestra ne gre za simboliko, saj je Frančišek to v resnici živel. Stvarstva ne gleda zgolj pod koristnostnim vidikom kakor današnji pozitivizem, za katerega so stvari le predmeti. Do stvarstva goji čustvo zaljubljenca.

V hvalnici opazimo tri moško-ženske pare: sonce-luna, zrak-voda, ogenj-zemlja. Če je v moških elementih navzoča bolj smer delovanja, je v ženskih navzoča smer globine in tihe navzočnosti. Tudi ta dimenzija naj slavi Gospoda.

Kasneje dodana kitica o spravi ni tujek. Nasprotno! V stvarstvo je položena urejenost, ki sama po sebi slavi Gospoda. Zato sta tudi med ljudmi potrebna sprava in mir, da smo lahko odsev Njegove najsvečnejše volje in lepote, ki ga slavi. Zanimivo je, da je kitica o odpuščanju takoj za kitico o sestri zemlji, ki nam gospodinji in daje kruh. Tudi v očenašu je po prošnji »daj nam danes naš vsakdanji kruh« prošnja za odpuščanje, ki ga velikokrat bolj potrebujemo kakor kruh!

Frančišek ljubi sonce, svetlobo. Le v luči lahko vidimo. Čeprav imamo oči zdrave, smo v temi izgubljeni. Kot je zvezda severnica trdna točka orientacije, tako človek v svojih »temnih« dneh potrebuje Gospodovo luč za duhovno orientacijo.

Frančišek, mož, ki je spravljen z vsem, tudi v smrti ne vidi groze, temveč jo vidi kot sestro, ki ga bo pripeljala pred večno Ljubezen.

Po vsem ustvarjenem postane tako Hvalnica stvarstva pot dviganja njegove duše h končnemu zedinjenju z Bogom.

PONIŽNA SKRB ZA STVARSTVO

V duhu papeža Frančiška in njegove prve okrožnice »Laudato si« pa lahko hvalnico razumemo tudi kot poziv k varovanju okolja, k »skrbni za naš skupni dom«, ki je samo eden. Če ga uničimo, nimamo več popravnega izpita.

Že prvemu človeku je Bog zaupal odgovornost skrbnika vsega stvarstva, še posebej zemlje, tega Božjega daru človeku. Z gospodovanjem je mišljeno razumno gospodarjenje. Še posebej v sodobnem času pa človek gleda na zemljo le skozi očala kapitala in egoizma. Papež Frančišek se je zato kot glas vpijočega v puščavi aktivno zavzel za naš planet. Našo skupno odgovornost za zemljo lepo nakaže misel, da narave nismo podedovali od svojih prednikov, temveč smo si jo izposodili od svojih otrok.

V zadnjem času se izraz ekologija pogosto, a nekoliko neustrezno uporablja kot sopomenka za sorodno, a mnogo ožje področje okoljevarstva (oz. naravovarstva), ki obravnava človekovo prizadevanje za zmanjšanje lastnega škodljivega vpliva na okolje. Danes je, žal, prijateljstvo s stvarstvom močno načeto in ponekod prav porušeno zaradi greha človeške sebičnosti. Divje in neodgovorno izkoriščanje vseh naravnih virov pa ne kaže le mačehovskega odnosa do okolja, temveč do vseh ljudi. Čeprav so si ekologi v novejšem času, času ekološke krize, izbrali sv. Frančiška za svojega zavetnika, je on več kot le to. Besede ekologija ni poznal in besede narava ni uporabljal. Vse je imenoval »stvarstvo«, da bi nakazal Avtorja, ki je v njem pustil sledi svoje ustvarjalne modrosti. Po vzoru sv. Frančiška naj bi kristjan v stvarstvu videl še kaj več, sim-

bol lepote »novega stvarstva ali stvarjenja«, ki ga pričakujemo. Prodoren pogled srca naj ga vodi h kontemplaciji simbolike in k »zakramentalnosti« stvarstva. Ustvarjen svet je znamenje drugega sveta in Božjega razodetja. Nanj naj gleda tudi eshatološko, v luči »novih nebes in nove zemlje«. Hvalnica stvarstva je pisni spomenik Frančiškove vere v Boga Stvarnika in nostalgija po izgubljenem raj.

Vprašanja za premišljevanje in pogovor (osebno ali v skupini lahko izberete le nekatera):

- ☞ Ali vidim naravne elemente tudi kot simbole, ki me vodijo v duhovni svet in mi govorijo o Bogu Stvarniku, o lepoti »novega stvarstva«, »nove zemlje« in »novih nebes«?
- ☞ Ali pristopam s ponižnostjo do zemeljskih dobrin in se za te darove zahvaljujem Bogu z molitvijo zahvale? Ali pa pristopam do vsega z egoistično in izkoriščevalsko oz. gospodovalno in mačehovsko držo?
- ☞ Kako odgovorno skrbim za okolje, oz. zemeljski planet kot »naš skupni dom« ter se čutim kot brat ali sestra vsemu ustvarjenemu?
- ☞ Koliko »kultura odmetavanja«, kot jo je poimenoval papež Frančišek, vpliva na moje življenje ter bratsko-sestrski odnos do ljudi in stvari?
- ☞ Kolikokrat se kot zaljubljenec v čudovitost stvarstva umikam v samotne kraje, da bi tam doživel stik s seboj, notranji mir in povezanost z Bogom?
- ☞ Ali skrbim za čisto okolje zaradi svoje moralne odgovornosti Bogu, ali pa to počnem le zaradi strahu, da se ne bi »zadušili« v odpadkih?

Konkretna naloga (izberi vsaj eno):

- ☞ V skrbi za naš skupni dom (okrožnica Laudato si) se lahko organizira okrog cerkve ali samostana (v širši okolici) čistilna akcija pred božičnimi prazniki ali tudi kasneje.
- ☞ Sestavi svojo molitev z vsebino skrbi za stvarstvo, ki jo izmoli na naslednjem srečanju tvojega bratstva.
- ☞ Vsaj enkrat se v naslednjem mesecu podaj peš na pot namesto z avtomobilom ali uporabi javni prevoz.
- ☞ Nekomu, ki je potreben pomoči, lahko pred prazniki pomagaš urediti okolje (morda očistiti sneg ...).
- ☞ Kolikor je mogoče, lahko postaviš jaslice zunaj na prostem ali pa tudi pomagaš postavljati v župnijski cerkvi.

Sklepna molitev ali razmišljanje:

Pismo indijanskega poglavarja ameriškemu predsedniku Franklinu

Nekaj čez petsto let je minilo, kar se je na otočku San Salvador (Sveti Odrešenik) izkrcal Krištof Kolumb (12. oktober 1492) in po naključju odkril novi svet. To odkritje je pomenilo za mnoge domorodce smrt, kajti med belimi pomorščaki je bilo vse preveč pustolovcev, ki jih ni zanimal človek, ampak skriti zakladi, neizmerna prostranstva iz katerih bi se dalo veliko iztržiti ...

Pred več kot stopetdesetimi leti je indijanski poglavar Seattle pisal ameriškemu predsedniku Franklinu, ki je kupoval njihovo zemljo. Prav po Frančiškovo mu je pisal, med drugim takole:

»Ko nam veliki poglavar iz Washingtona pošilja glas, da želi kupiti našo zemljo, preveč terja od nas.

Kako se da kupiti ali prodati nebo in toplino zemlje?

Kaj takega nam je čisto tuje ...

Razmislili smo o ponudbi, da kupite našo zemljo.

Toda to ne bo lahko.

Nam je ta zemlja sveta.

Reke so naše sestre, tešijo nam žejo.

Reke nam nosijo kanuje in hranijo otroke.

Če vam prodamo zemljo, se spomnite in učite otroke,

da so reke naše, pa tudi vaše sestre.

Zato morate rekam izkazovati dobroto, kakršno izkazuje rodniim sestram.

Vemo, da nas beli človek ne razume.

Njemu je kos zemlje enak kateremu koli drugemu kosu zemlje.

Tujec je, ki pride ponoči in vzame zemlji, vse kar potrebuje.

Zemlja mu ni sestra, ampak sovražnik ...

Do matere zemlje in brata neba se vede kot do stvari,

ki se dajo kupiti, oropati, prodati, kot živina in bleščeči nakit.

Njegov pohlep bo uničil zemljo in za seboj pustil le opustošenje.

Ne vem, naš način življenja se razlikuje od vašega.

Rdečega človeka ob pogledu na vašo mesta zabolijo oči.

Morda zato, ker je divjak in teh stvari ne razume.

V mestih belega človeka ni mirnega kotička.

Ni kraja kje bi se spomladi slišalo brstenje listja ali drget mušičjih krilc ...

Razmislili bomo o vaši ponudbi za nakup zemlje.

Če se odločimo, da privolimo, bomo zahtevali, da izpolnite pogoje.

Beli človek se mora vesti do tukajšnjih živali kot do svojih bratov!

Divjak sem in ne razumem drugačnega življenja.

Na prerijah sem videl tisoče bivolov, ki jih je bledoličnik pustil za seboj,

ko jih je postrelil z dirjajočega vlaka.

Divjak sem in ne razumem, kako je lahko

železni konj, iz katerega se vije dim, pomembnejši od bivola, ki ga mi ubijemo samo, da bi preživel. Kaj bi človek brez živali? ... Karkoli se zgodi živalim, kmalu zadene tudi človeka.

Na svetu je vse povezano. Svoje otroke učite, da je zemlja naša mati. Kar se zgodi zemlji, se zgodi tudi njenim otrokom.

Če človek pljuje na tla, pljune sam nase. Zemlja ni človekova last. Človek je last zemlje.

To mi dobro vemo. Vse je povezano med seboj,

prav kakor je družina povezana po krvi. Človek ni stvarnik tkanine življenja,

temveč le nitka v njej.

Kar dela s tkanino, dela sam s seboj ...

Le eno vemo zagotovo, a to bo moral nekoč razumeti tudi beli človek:

Naš Bog je isti Bog.

Morda mislite, da morete tudi njega imeti v lasti,

tako kot se pripravljate, da vzamete vso našo zemljo.

Toda ne! On je Bog vseh ljudi in njegova milost (dar)

je enaka za rdečega in belega človeka. Ta zemlja mu je vse.

Oskruniti jo, pomeni oskruniti njenega Stvarnika ...«

Sklepna pesem:

Danes je zasijala luč
ali Če letal bi (Človek sem)

Dragi bratje in sestre naj vam ta kateheza pomaga, da boste pogumno izbirali življenje v veri in upanju ter vsak dan živeli kot glasniki miru in ljubezni, kot nas uči sv. Frančišek.

12. – 14. december 2025

Narodni volilni kapitelj

Kurešček, Visoko 121, 1292 Ig

12. 12. 2025 začetek v petek ob 17:00 uri

13. 12. 2025 volilni kapitelj

14. 12. 2025 predaja nalog novemu svetu ter načrtovanje in usklajevanje novoizvoljenega sveta. predviden odhod po kosilu 13:00

VABILO OFS, program 2025, prijavnica 2025

Udeleženci kapitlja

Na narodnem kapitlju sodelujejo:

- ☞ člani odhajajočega narodnega sveta OFS (vključno s predstavnikom Frame, če je z zaobljubami),
- ☞ pokrajinski predsedniki,
- ☞ po en izvoljeni član vsakega pokrajinskega sveta (kot določa statut, člen 31),
- ☞ pokrajinski predstavniki, izvoljeni po določbah člena 31 Statuta,
- ☞ povabljeni gostje in duhovni asistenti (brez glasovalne pravice).

Volilna pravica

Aktivno volilno pravico (pravico voliti) imajo vsi zgoraj naštetni člani z več

nimi zaobljubami ter tisti z začasnimi zaobljubami (slednji le aktivno).

Pasivno volilno pravico (pravico biti izvoljeni) imajo bratje in sestre z večnimi zaobljubami, ki so vsaj tri leta po večnih obljubah.

Dnevni red:

- ☞ Molitev in pozdrav
- ☞ Poročilo narodnega sveta OFS o preteklem obdobju
- ☞ Poročila pokrajinskih bratstev
- ☞ Razprava in sprejemanje sklepov
- ☞ Volitve novega narodnega sveta OFS
- ☞ Sklepna misel in molitev

Prosimo vse pokrajinske svete, da v skladu s statutom pravočasno poskrbite za izvolitev in prijavo vaših predstavnikov ter nas o tem pisno obvestite (vabilo bo posredovano naknadno).

Prispevek za bivanje v Planinskem domu na Kureščku na osebo, za vse dni, s prehrano znaša 60 evrov.

Naj bo ta kapitelj trenutek veselja in milosti Svetega Duha, ki nas povezuje v edinosti Frančiškove karizme.

Marija kraljica miru na, izprosi nam obilo milosti.

Mir in dobro!
br. Jožef Kozel OFS

Pohod za življenje 2025

Tudi letos smo se Frančiškovi bratje in sestre udeležili že tradicionalnega, 7. Pohoda za življenje, ki je vedno praznik veselja in upanja. Pisani baloni, plakati s pozitivnimi sporočili, množica dobro razpoloženih udeležencev, mladi in družine z otroki! 27. septembra 2025 smo se veselili življenja v Mariboru, 4. oktobra 2025 pa še v Ljubljani.

Obe srečanja sta se začeli na osrednjih trgih obeh mest in potekali pod geslom Človek že od spočetja! To sporočilo poudarja temeljno resnico o dostojanstvu človeškega življenja, ki se – kot potrjuje sodobna znanost – začne s trenutkom spočetja. Dogajanje je potekalo v duhu bližnjega referendumu o zastrupitvi bolnikov. Udeleženci so se zavezali, da bodo nagovorili čim širši krog ljudi za aktivno udeležbo na tem ključnem referendumu in s tem zaščitili vse bolne in starejše! Organizatorji poudarjajo pomen sočutja, bližine in ustrezne oskrbe

za bolnike in ostarele, ki potrebujejo zdravljenje in lajšanje bolečin.

Kako lepo je videti, da se vedno več mladih zavzema za pravice nerojenih otrok in zagovarja njihovo pravico do življenja!

Maribor

Tudi tokrat sem se udeležila pohoda v Mariboru. Med zbiranjem sem našla nekaj znanih obrazov s katerimi sem poklepetala, med drugim tudi dve sestri OFS. Celotno vzdušje ob začetku je bilo izjemno mirno, pisano in prijetno.

Klub temu, da trg ni ravno pokal po šivih od množice, je bilo vzdušje že od samega začetka veselo, pisano in mogočno. Začetna in končna točka letošnjega pohoda je bil Grajski trg. Pohod smo pričeli s pesmijo Povejmo naglas! Tiane Gačnik in Alexa Volaska, ki jo je zapel kapucin br. Stane Bešter, pohodniki pa smo se mu pogumno pridružili. Tudi vam bralcem, če le imate možnost, priporočam to pesem

v poslušanje. Že 15 let stara a še vedno aktualna. Na pohod smo se odpravili po mnogih ulicah, ob Dravi, mimo tržnice in ves čas je iz množice prekipelo pristno veselje.

Ko smo se vrnili na začetno točko, nas je pozdravila koordinatorka Pohoda za življenje gospa Urška Cankar Soares, mati petih otrok. Poseben poudarek letošnjega pohoda je bil namenjen nasprotovanju predlaganega zakona o evtanaziji. Zato je koordinatorka med drugim prebrala pričevanje gospe, ki se je v mladosti soočala s hudo depresijo in bi, če bi takrat imela to možnost, zelo verjetno izbrala evtanazijo, danes, ozdravljena, pa je srečna žena in mati. Slišali smo nekaj pričevanj; brat Jaro Knežević je delil izkušnjo ob umirajočih starših ter spregovoril o vrednosti življenja vse do zadnjega trenutka. Pričevala sta tudi Mojca in Jernej Kolarič, ki sta opisala, kako je njun nerojeni otrok Mojci rešil življenje in kako je pomembna odprtost za življenje.

Pohoda se je udeležilo zelo veliko mladih družin in prav lepo je bilo videti tekanje in igranje naših najmlajših. Prav oni so tisti, ki nas vsakodnevno opominjajo, kako sveto je življenje. Otroci so imeli med programom tudi svojo plesno točko.

Svetost življenja je poudarjal tudi naš duhovni oče sveti Frančišek. Bratje in sestre OFS si ga moramo v tem oziru vzeti za zgled. Kot nam naroča vodilo in konstitucije, je potrebno vstati, iti na pot in aktivno pokazati ter povedati, da je samo Bog tisti, ki da življenje in samo On ga lahko vzame.

*Mojca Špende OFS
Mateja Trajbarič OFS*

Ljubljana

Tudi Frančiškovi smo bili del Pohoda za življenje. Stopamo v upanju, da bo v srcu vsakega človeka zrasla modrost in sočutje

Foto: br. Slavko Žižek

Božično-novoletno voščilo v duhu svetega Frančiška

Dragi bratje in sestre, v svetlobi betlehemske noči se rodi Božje dete, ki razsvetljuje človeško srce, prinaša mir in upanje.

Bog, ki se je sklonil k človeku v preprostosti jaslic, nas vabi, da tudi mi odpremo srce za bližnjega in prinašamo toplino tja, kjer vladata hlad in osamljenost.

Naj božični prazniki napolnijo vaše domove z mirom in zaupanjem v Božjo prisotnost.

Naj Božji blagoslov doseže vse **družine**, da bi v njih rasla medsebojna ljubezen, zaupanje in veselje nad preprostimi darovi življenja.

V novem letu naj nas spremlja duh svetega Frančiška – duh preprostosti, hvaležnosti in veselja v služenju. Naj bomo tudi mi orodje miru tam, kjer so razprtije in prinašalci upanja v vsakdanjih odnosih.

Blagoslovljen božič ter miru in dobrega polno novo leto 2026!

Pax et Bonum! ☺

Narodni svet OFS, Foto: Freepik.com

Darovi za revijo Brat Frančišek od 5. 8. '25 do 4. 10. '25 = 522 € Bog povrni!

- 10 € Aleksandra Plesničar
- 12 € Partl Zdenka
- 15 € Sabolić Goran
- 20 € Vičič Albina, Rehar Terezija, Justinek Neža, Franc Lovrencak, Rupnik Joža, Černigoj Mirjam, Zora Štor, Branko Lušina
- 25 € Berlec Viktor
- 30 € Rus Ferdinand, Sabolić Katja, Kramer Marija
- 40 € Goltnik Štefka
- 50 € Majda Samaluk
- 120 € Silva Žabota

NAPOVEDNIK za LETO 2026

11.1.2026 ob 19:00
GORIŠKO BRATSKO SREČANJE OB JASLICAH

11.2.2026 ob 19:00
DELAVNICE ZA VSE SLUŽBE PO BRATSTVIH - ZOOM SREČANJE

13 – 15. marec 2026
DUHOVNE VAJE: Piran

Narodni svet Frančiškovega svetnega reda vas vabi na duhovne vaje v mino-ritski samostan v Piranu.

Naslov duhovnih vaj **Transitus** (Čuk, Čuden, Arko Andraž).

Začetek duhovnih vaj bo v petek zvečer in se zaključijo v nedeljo s skupnim kosilom.

Prispevek za udeležence, ki bodo s seboj prinesli posteljnino znaša 80 Eurov, za tiste, ki ne bodo imeli svoje posteljnine pa je dodatek Tisti, ki se bodo udeležili duhovnih vaj pa v samostanu ne bodo prenočevali, lahko ob prijavi naročijo posamezne obroke hrane.

Udeleženci bodo v večini namešče-ni v skupinskih sobah s pogradi, nekaj je tudi dvoposteljnih sob. Zato prosimo vse, ki se bodo prijavili, da to sprejmejo z razumevanjem.

Prijavite se lahko po elektronski pošti na naslov: mirko.fsr@gmail.com ali na telefon 051 310 419 z SMS sporočilom.

Ker je število udeležencev omejeno, vas prosimo, da se prijavite čimprej.

18. aprila 2025 od 10.00 do 13.00
ŠTUDIJSKI DAN: Maribor Stolnica

Vsebina Transitus, Frančiškova smrt.

9. maj 2026 od 9. do 15. ure
DAN SVETOV (ljublanske, koprsk
in mariborske pokrajine)
PRENOS V ŽIVO OD 10. do 11. ure,
na povezavi: www.ofs.si/prenos/

Vabimo vse duhovne asistente, člane svetov KB in predstavnike FRAME na letno srečanje svetov, ki se bo izvajalo istočasno na treh lokacijah po Sloveniji:

- MARIBORSKA POKRAJINA
- KOPRSKA POKRAJINA
- LJUBLJANSKA POKRAJINA

➤ **14. – 20. junij 2026 Kančevci 38, 9206 Križevci**
Duhovne vaje za vse Frančiškove redove (v tišini)

➤ **25. Junij 2026 ob 9:00 Brezje**
FESTIVAL FRANČIŠKOVIH PESMI
in skupno praznovanje vseh redov.

➤ **31. julij– 6. avgust 2026**
Romanje v Medjugorje - Festival mladih

➤ **4. – 6. september 2026**
Delovni vikend Narodnega sveta
(z zakonci & majhnimi otroki); Piran

Začetek duhovnih vaj bo v petek 4. 9. 2026 zvečer in se zaključijo v nedeljo 6. 9. 2026 s skupnim kosilom.

S seboj prinesite posteljnino in brisače. Tisti, ki se bodo udeležili delov-

nega vikenda pa v samostanu ne bodo prenočevali, lahko ob prijavi naročijo posamezne obroke hrane.

Udeleženci bodo v večini nameščeni v skupinskih sobah s pogradi, nekaj je tudi dvoposteljnih sob. Zato prosimo vse, ki se bodo prijavili, da to sprejmejo z razumevanjem.

Prijavite se lahko po elektronski pošti na naslov: eminamulalic@gmail.com ali na njen telefon 041 399 553.

➤ **4. oktober 2026**
800-letnica Transitusu - smrti
Frančiška Asiškega

➤ **3. ali 4. oktober 100 letnica cerkev**
svetega Frančiška (Jože Plečnik)

➤ **24. oktobra 2026**
SREČANJE DUH ASSISIJA

Duhovne vaje KB Ljubljana Šiška, tokrat v Portorožu

Naše tradicionalne duhovne vaje, ki smo jih do sedaj vedno preživljali na Pohorju, so bile letos od 29. do 31. 8. v Portorožu. Čeprav smo se podajali v neznano, smo se vseeno veselili skupno preživetega vikenda, bratskih pogovorov, sprehodov ob morju.

Bivali smo v župnišči pod cerkvijo, kjer imajo urejene prostore za večje skupine, ki se k njim odpravijo na počitnice. Kljub začetnemu nelagodju in začudenju nad ogromnimi prostori, smo se razdelili v dveh sobah s pogradi. Priprava obrokov je že vsa leta utečena in dobro deluje, zato smo kar ostali pri tem. Kot vedno, smo se imeli zares lepo. Frančiškanskega patra Silvina smo imeli vse dni le zase in zavedamo se, da je to velik blagoslov in privilegij. V spominu nam ostaja prijazen gospod župnik, patrove kateheze, svete maše z domačim občestvom, nočno češčenje Najsvetejšega, skupno pripravljane obroki, vsakodnevne sveže žemljice od lokalnega peka, pa globoki in iskreni pogovori, obisk pri Tomaževem bratu nad cerkvijo, plavanje v prijetno hladnem morju in še in še ...

Hvaležni smo Gospodu za lepo preživet skupni čas in našemu patru za očetovsko spremljanje. Veselimo se že prihodnjih duhovnih vaj ob letu osorej.

Mateja Trajbarič OFS

Delovni vikend Narodnega sveta

Piran, 12.–14. september 2025

Ob koncu poletja smo se člani Narodnega sveta OFS Slovenije skupaj z zakonci in najmlajšimi zbrali v sončnem Piranu na delovnem vikendu, kjer smo začeli zvečer v petek, 12. septembra, ter ga zaključili v nedeljo, 14. septembra, s skupnim kosilom. V tem kratkem, a bogatem času smo se posvetili pripravi načrta dogodkov za prihodnje leto in začrtali smernice za naše skupno delovanje Frančiškovega svetnega reda še naprej. Pogled smo namenili tudi preteklosti – kaj nam je uspelo, kje smo rastle in kje nas Gospod še vabi naprej.

Vabljeni sta bili tudi nekdanji predsednici pokrajinskih bratstev s svojimi družinami. Njihove izkušnje, modrost in spomini so nam pomagali videti širšo sliko naše skupne poti.

Ob vsem tem pa ni manjkalo pristnega bratstva, otroškega smeha in toplote, ki je vedno znamenje žive skupnosti. Bogu hvala za vse krasne brate in sestre, ki jih je postavil na našo pot, ter za čudovit sprejem pri bratih minoritih v Piranu, ki so nas gostoljubno sprejeli pod svojo streho.

Ko skupaj iščemo Gospoda, nas On sam poveže v eno srce in en namen."

Jožef Kozel, podpredsednik NS OFS

Sprejem novih bratov in sester v frančiškov svetni red

Na praznik Povišanja Svetega križa 14. 9. 2025, smo v župniji NM – Sv. Lenart pri župnijski sveti maši doživeli posebno milost in veselje. V Frančiškov svetni red so bili sprejeti trije novi člani: Danica Mravinec, Damjan Prah, ki je prejel redovno ime br. Šarbel, ter Monika Prah, ki je prejela redovno ime s. Monika.

Slovesen sprejem je potekal ob prisotnosti bratov in sester, predsednika našega bratstva br. Romana, s. Antonije ter br. Tomaža Potokarja. Slovesnost je vodil p. Tomaž Hočevar OFM, ki je v kratkem nagovoru poudaril lepoto klica k Frančiškovi poti, br. Tomaž Potokar pa je novim članom namenil toplo spodbudo. Njegove besede »Ne bojte se«, so se vtisnile v srca vseh zbranih in jih napolnile z zaupanjem ter pogumom za življenje v preprostosti in predanosti. Vsaka nova poklicanost je dar, ki bogati posameznika, celotno bratstvo in župnijo.

Želimo jim, da jih na njihovi poti spremlja Božji blagoslov in priprošnja sv. Frančiška!

Helena Molan OFS

Popočitniško srečanje KB OFS Brezje

Naše prvo popočitniško srečanje je bilo na Slomškovo nedeljo 28. septembra 2025. Ob 15. uri je bila molitvena ura pred Najsvetejšim, nato pa je sledila sveta maša za pokojne člane in članice našega bratstva Po sveti maši smo imeli srečanje v dvorani nad baziliko. Po uvodni molitvi k Svetemu Duhu ter po molitvah za slavlence našega bratstva, nas je br. Dominik seznanil o tem, da bo 25. oktobra v Celju potekal Duh Assisija, na katerega so vabljeni bratje in sestre Frančiškovih redov. Poleg tega nas je seznanil, da bo v decembru potekal volilni kapitelj Narodnega sveta OFS, ter da moramo izbrati svoje predstavnike.

Navzoče brate in sestre je nato nagovoril duhovni asistent p. Robert Bahčič. Ob praznovanju Slomškove nedelje je prebral nekaj Slomškovih misli o molitvi. Anton Martin Slomšek

je že v svojem času; rodil se je leta 1800, vabil k molitvi v družinah, saj je želel, da se molitev vrne v slovenske domove. Slomšek je o molitvi govoril stvarno, slikovito, praktično ter tudi z velikim zaupanjem v njeno moč. Bil je velik ljubitelj molitve, velik molivec in tako kot se je sveti Frančišek Asiški spreminjal v molitev, je Slomšek postajal živa molitev. V *Pastirskem pismu za postni čas* je leta 1848 zapisal: »Kadar molimo, govorimo z Bogom, ga hvalimo za prejete dobrrote, prosimo za dušne in telesne potrebe, tudi častimo svetnike, ki so bili Božji prijatelji, in hvalimo Boga, ki jim je dal toliko milosti. Velika čast je govoriti s kraljem ali cesarjem, in kdo bi s tolikim Gospodom ne govoril rad? Največja čast je z Bogom govoriti, največje veselje nam naj torej bodi moliti. Ptičice pojo, levi rjovejo, vse stvari dajejo Bogu hvalo, mi pa ne bi molili? Kakor je sapa trupu, tako potrebna je duši molitev, da v milosti Božji ne omaga in ne umrje.«

Pater Robert nas je spodbudil k bratstvu koncilskih dokumentov, da bi lahko boljše razumeli vsebino vatikanskih dokumentov, vsebino naše vero. Že papež Frančišek je pred obhajanjem svetega leta uvedel posebno leto, ki je služilo kot molitvena priprava na sveto leto, da bi bili lahko deležni Božjih sadov. Ko se nahajamo pred mesecem oktobrom, se skušamo odločiti za nekaj več molitve (molitev rožnega venca) kot jo imamo običajno. Posvečali naj bi se tako osebni kot skupni molitvi. V nadaljevanju srečanja nam je spregovoril brat Franci, ki nas je povabil k zbiranju finančne pomoči za župnijo v Izmirju (Turčija), ki jo je prizadel hujši potres in kjer deluje Frančiškov brat škof Martin Kmetec.

Srečanje bratstva smo zaključili z blagoslovom, ki nam ga je podelil p. Robert.

br. Dominik Janez Herle

OFS KB sv. JOŽEF MB

Na prvem jesenskem mesečnem srečanju KB sv. Jožef, MB Studenci, se nam je pridružil novi duhovni asistent pater Marjan Potočnik. Dobrodošel in mir s teboj.

Foto: Slavko Žižek

Zaobljube sester v frančiškovem svetnem redu LJ-Vič

Na predvečer praznika svetega Frančiška Asiškega, 3. 10. 2025, se je v cerkvi Sv. Antona Padovanskega naša Frančiškova družina, skupaj z občestvom, zbrala ob Transitusu v spomin na prehod svetega Frančiška v Očetovo naročje.

Vesetje ob prazniku je bilo še toliko večje, ker sta v naš red vstopili sestre Amadeja Rodman in Lučka Marolt. Na vse to smo se pripravljali s tri dnevno, z molitvijo pred sveto mašo. Sveto mašo je ob somaševanju župnika p. Marjana daroval naš duhovni asistent p. Zdravko Jakop. V homiliji je izredno lepo in podrobno razložil pomen zaobljub in vlogo tretjerednikov v župniji. Sestri sta po dveh letih poglobljene priprave, veselo in odločno izrekli zaobljube v Frančiškovo svetni red. Predsednica KB s. Mili je sprejela njuno zaobljubo in ob tem izrazila

veliko veselje. Vsi Frančiškovi bratje in sestre se veselimo z njima, kakor tudi s sestrama Mirjam in Tanjo, ki sta vstopili v noviciat. Dogodku se je pridružil tudi brat Tomaž Potokar, predsednik PB OFS, katerega smo vedno zelo veseli.

Po končanem bogoslužju so sledile čestitke in topli objemi. Potem smo s hvala-ležnostjo, skupaj z našimi patri, ob polnih mizah dobrot nadaljevali naše praznovanje. Pater Tadej je v imenu vseh patrov izrekel sestrama čestitke in blagoslovil jedila. Veselo druženje se je nadaljevalo in bo vsem ostalo v lepem spominu.

V molitvi prosimo naj se Gospod milostno ozre na sestre, ki ju je poklical k svetosti evangelijskega življenja v svetnem bratstvu svetega Frančiška in jima daje milost, da bosta z ljubeznijo izpolnjevali, kar sta pogumno začeli in obljubili.

Naše bratstvo se krepi in povečuje, zato sestre in bratje OFS izrekamo Bogu veliko zahvalo. Hvala dragemu Bogu za vse brate in sestre iz vseh treh Frančiškovih redov!

Mir in dobro!

s. Anamarija Klara Klinc OFS

Veliko veselje v krajevnem bratstvu Sveta Trojica v Halozah

V Frančiškovem svetnem redu KB Sveta Trojica v Halozah je bilo v petek 3.10. 2025 zelo veselo — deset bratov in sester Frančiškovega svetnega reda je podalo svojo zaobljubo, s katero so se še bolj povezali s Kristusom po zgledu sv. Frančiška Asiškega.

Sveto mašo ob tem veselem dogodku je ob somaševanju svojih bratov daroval p. Milan Kos, provincialni minister, slovesni sprejem pa je s vodila s. Dorica Emeršič, predsednica pokrajinskega sveta Maribor.

Zahvala iz srca gre tudi patru Jožetu Petku, duhovnemu asistentu, ki s ponižnostjo in vztrajnostjo spremlja bratstvo na poti rasti v veri, preprostosti in miru.

Naj vam Gospod razsvetljuje korake, in naj Frančiškov duh bratstva in veselja napolnjuje vaše dni.

Dragi bratje in sestre zelo smo vas veseli.

Tekst in foto J.K., R.K.

Obljube v Celju

Vsoboto, 4. 10. 2025, na god svetega Frančiška, so v Celju štiri sestre izrekle svoje zaobljube OFS. Med mašo, ki jo je vodil br. Miro Pavšek, je bilo čutiti veliko milost. Sestre so s svojim veseljem in iskrenostjo res navdihnile mnoge izmed prisotnih. Sestri Tatjani, Luciji, Mihaeli in Meliti želimo mnogo blagoslova in Božjega varstva ter poguma, da bodo Frančiškovega duha zmogle in rade kazale ljudem na svojih poteh. Mir in dobro!

Po maši se je zgodil še en pomemben dogodek. Sestra Lucija, ki je pred tem izrekla svojo obljubo, je imela odprtje svoje slikarske razstave. Vsi navzoči smo bili močno ganjeni nad krasnimi stvaritvami. Povedala je, da je v dela izlila svojo dušo ob odnosu z Njim, ki ji daje moč. Vsi, ki bi si razstavo želeli ogledati, toplo vabljeni v atrij kapucinskega samostana v Celju. Razstava bo na ogled do 25. 10. 2025, dela pa boste lahko tudi kupili.

Mojca Špende OFS

Veliko veselje v KB OFS Sv. Marija Maribor

VBaziliki Matere Usmiljenja v Mariboru je bilo na praznik sv. Frančiška posebej slovesno – obljube novih bratov in sester.

Pred Bogom, Cerkvijo in krajevnim bratstvom OFS so novi bratje in sestre izrekli svoje zaveze živeti evangelij v vsakdanjem življenju, rasti v veri ter služiti z ljubeznijo in ponižnostjo.

Ta trenutek ni le osebna odločitev, temveč dar in obljuba, ki bogati vse.

Naj nas zgled novih bratov in sester navdihuje, da živimo z odprtim srcem in vero.

Iskrene čestitke in obilo Božjega blagoslova

Foto: br. Slavko Žižek

Živi rožni venec
za edinstvo Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

Za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinstvo Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Morda je molitev za mir v času, ki ga živimo, ena najpogostejših, saj vsi vidimo in doživljamo, kako je vrednota miru vsak dan zelo ogrožena. Nikoli se ne naveličajmo moliti in prositi v ta namen. Prav duhovnik je prinašalec miru. Vsaka sveta maša ob koncu pred obhajilom oznanja: »**Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, podari nam mir!**« Duhovnik predstavlja to krotko Jagnje, ki ga je s prstom ob reki Jordan pokazal sam Janez Krstnik, to je Jezus Kristus, naš Odrašenik. Zaradi dejstva, da duhovniki po vsem svetu pričajo za to Jagnje, ki prinaša mir, se ne smemo naveličati moliti za nove duhovne poklice. Zato v zadnjih dveh mesecih leta, novembru in decembru, določeni desетки rožnega venca, dodajmo še prošnjo **PODARI NAM MIR.**

MOLITEV ZA DUHOVNIKE

(Molitev iz molitvenika *Molitve in spodbude k molitvi*, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 80)

Vsemogočni in večni Bog, pogledaj na obličje svojega Božjega Sina in iz ljubezni do njega se usmili svojih duhovnikov.

Spomni se, da so samo šibke in krhke stvari; neprestano prižigaj v njih ogenj svoje Božje ljubezni in jih varuj pred sovražnikovimi napadi in prevarami, da se niti en sam trenutek ne bi izneverili, da ne bi izdali svojega svetega poklica, svojega svetega poslanstva.

Prosim za tvoje zveste in goreče duhovnike, za tvoje slabotne in nezveste duhovnike; za tiste, ki delujejo med nami ali v daljnih misijonih; za tiste, ki so v preizkušnjah in za tiste, ki se čutijo osamljeni in zapuščeni.

O Jezus, prosim te za vse tvoje duhovnike, za mlade in stare, za bolne in umirajoče; za duše duhovnikov, ki trpijo v vica. Toda predvsem ti priporočam duhovnike, ki so mi najbolj dragoceni: duhovnika, ki me je krstil, duhovnika, ki me odvezuje grehov, za tiste, pri katerih mašah sem sodeloval in sodelujem in so mi dali tvoje Telo in tvojo Kri v svetem obhajilu; za tiste, ki me poučujejo in mi svetujejo, za vse tiste, ki sem jim dolžan zahvalo.

O Jezus, varuj jih vse v svojem Srcu, podeli jim obilje svojih blagoslovov že sedaj in v večnosti. Amen.

(Richard Cushing)

Iz poslanice svetega očeta
Franciška za 62. svetovni dan
molitve za poklice

11. maja 2025
Romarji upanja: dar življenja
Razločevati pot svoje poklicanosti

Odkritje lastne poklicanosti se dogaja po poti razločevanja. Ta pot nikoli ni samotarska, ampak se odvija znotraj krščanske skupnosti in skupaj z njo.

Dragi mladi, svet vas priganja, da sprejemate hitre odločitve, da dneve napolnite s hrupom in vam preprečuje, da bi doživeli tišino, odprto za Boga, ki govori srcu. Imejte pogum, da se ustavite, da prisluhnete sami v sebi in vprašate Boga, kaj sanja za vas. Tišina v molitvi je nujna, da v svoji zgodovini »beremo« Božji klic in da svobodno in zavestno odgovorimo.

Zbranost nam omogoči razumeti, da smo vsi lahko romarji upanja, če svoje življenje podarimo, posebno še služenju tistim, ki živijo na materialnih in bivanjskih obrobjih sveta. Kdor prisluhne Bogu, ki kliče, ne more prezreti krika tolikih bratov in sester, ki se čutijo izključeni, ranjeni, zapuščeni. Vsaka poklicanost odpira za poslanstvo biti Kristusova navzočnost tam, kjer sta najbolj potrebni luč in tolažba. Zlasti verni laiki so poklicani, da so z družbeno in poklicno zavzetostjo »sol, luč in kvas« Božjega kraljestva.

III. del

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje revije Brat Francišek, kjer se nahaja rubrika ŽETEV. Novi molivci

se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga. Če bi kakšna župnija potrebovala več zloženkov za povabilo novih članov, jih lahko dobi na naslovu ŽRV.

Knjiga o življenju in poslanstvu p. Leopolda Grčarja. Lahko jo dobite za 20€ na naslovu info@marija.si ali na telefon 04/53 70 700.

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetve.

NOVI NASLOV ZA POŠILJANJE POŠTE:
p. Krizostom Komar
Ul. škofa Maksimilijana Drževnika 7
2000 MARIBOR
zivi.rozni.venec@ofm.si

ŽRV darovi za revijo Brat Francišek
september '25 — oktober '25 = 4530 €

Bog povrni!

- 5 € Neža Berne, Tina Pogorevc,
- 10 € Patricij Zupančič, Marija Belšak, Stanislav Kračun, Olga Rebevšek, Cveta Botjak, NN, Edo Rustja, Jožica Gunzek, Uršula Judež, Barbara Hvalič, Anže Pokorn, Matija Gabrejna, Ana Jelenc, NN, Ana Valenčič, NN,
- 15 € Darinka Volk, Terezija Ramovž, Mirko Gerljevič, Marija Puc, NN, Marta Perme, Helena Avsenk, Ana Kovač, Lidija Erjavec, Mirka Černetič, Janez Tičar, Bernarda Vidmar,
- 20 € Vera Ramovš, Leposlava Lepa Jovanič, Francka Kern, Anica Naveršnik, Klavdija Mikuš, Marija Zgonc, Ana Vidmar, Simona Šinkar, Jakob Judež, Barbara

Škerjanc, Jože Unetič, NN, Darja Kotarščak, Bogomir Zdravic, Jolanda Bevčar, Ivanka Šimenec, Ana Benigar, Gabrijela Likar, Franciška Balant, Urban Jeraj, Edvard Schweiger, Bernarda Bohinc, NN, Gašper Blažič, Helena Rotar, Marija Drolc Trstenjak, Danica Šajn, Marija Dornik, Gabrijela Jurglič, Jožefa Baša, Brigita Krofi, Amalija Kužnik, Vera Ramovš, Leonida Jerkovič, Slavica Stare, Jožica Brate, Marija Franciška Kovačič, Anica Bokač, Marija Ema Matajurc, Marija Pajič, Tanja Rupnik, Marija Zupan, Terezija Rehar, Marija Stariha, Marta Bačnar, Ljudmila Majerič, Jelka Arko, Marija Ličen, Marija Jelenc, NN, Majda Kladnik, Špela Požun, Marija Ošlaj, Katarina Bizjak, Kristina Dobrina, Zlatko Novak, NN, Aleša Katarina Kokol, Marija Poje, Joško Erjavec, Jožica Grilj, Jožica Urankar, Zora Baša, Franciška Danica Pavlin, Dragica Čulig, Marko Rems, Ana Glavan, Nada Prašnikar,

- 25 € Vida Vrtačnik, Irena Topolovec, Pvlja Jager, Milan Kadunc, Darja Kvas, Jožica Štrekelj,
- 30 € Anka Peruzin, Katica Hrovatin, NN, Ivan Pavšnar, Katica Hrovatin, Anton Logar, Marija Zupanc, Tončka Rainer, Ana Korasa, Dragica Bradica, Ivica Kersnik, Jožefa Prudič, Tatjana Novak, Fausta Klinec, Jože Kužnik, Peter Jurkovič, Marija Dolinšek, Josipina Zajc, Stanislav Žohar, NN, Olga Valenčič, Andreja Iskra Ogulin, Breda Imperl, Tatjana Gazvoda, Anton Zupančič, Zdravka Pertovt, Jožica Orešnik, Marija Avbar, Nada Ipavec,
- 40 € Angela Koncilijska, Terezija Šimenc, Silva Cigale, Terezija Šimenc, Mariza Kozlovič, Terzija Šnofl, Vera Rokavec, Olga Malke,
- 50 € Marija Peterlin, Jože Hribernik, NN, Boris Torkar, Tadej Čampa, Edvard Šumečnik, Romana Uršič, Jožica Jerman, Cirila Boštjančič, Franciška Urbanija, Borut Anderluh, Olga Kermavner, Sanda Grk, Melita Krivec, Peter Kavčič, Ciril Istenič, Ivanka Tori, Anton Čokl, Ana Babič, Marija Baloh,
- 70 € Mihaela Kolbezen,
- 90 € Anica Švab,
- 100 € Slavko Kanalec, Ana Vesenjaj, Marko Avbar.

**DESETKA SVETLEGA
DELA ROŽNEGA
VENCA: Ki je naredil
prvi čudež v Kani**

Svatba v Kani (Ja, 2,1-5)

1 Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. 2 Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. 3 Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« 4 In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« 5 Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.«

**Razlaga papeža Franciška
Božja navzočnost v družini**

Resnično veselje, ki ga okušate v družinah, ni nekaj površinskega, ne prihaja zaradi stvari, zaradi ugodnih razmer... Resnično veselje prihaja iz globine skladnosti med ljudmi, ki jo vsi v srcu čutijo in hkrati čutijo lepoto ob tem, da so skupaj, da se medsebojno podpirajo na poti življenja. In osnova za ta globok občutek veselja je Božja navzočnost v družini, njegova sprejemajoča, usmiljena in spoštljiva ljubezen do vseh, predvsem pa potrpežljiva ljubezen. Potrpežljivost je Božja krepost, ki nas v družini uči, da imamo eden do drugega takšno potrpežljivo ljubezen. Da smo potrpežljivi. Potrpežljiva ljubezen. Samo Bog zna uskladiti različnosti. Če ni Božje ljubezni, tudi v družini izgine skladnost, prevladajo posamezni interesi, ugasne veselje. Medtem pa družina, ki živi vesele vere, to spontano posreduje naprej. S tem je sol zemlje in luč sveta ter kvas za vso družbo. (papež Francišek, Homilija, 27. oktober 2013)

p. Krizostom Komar OFM

Frančiškov prijatelj

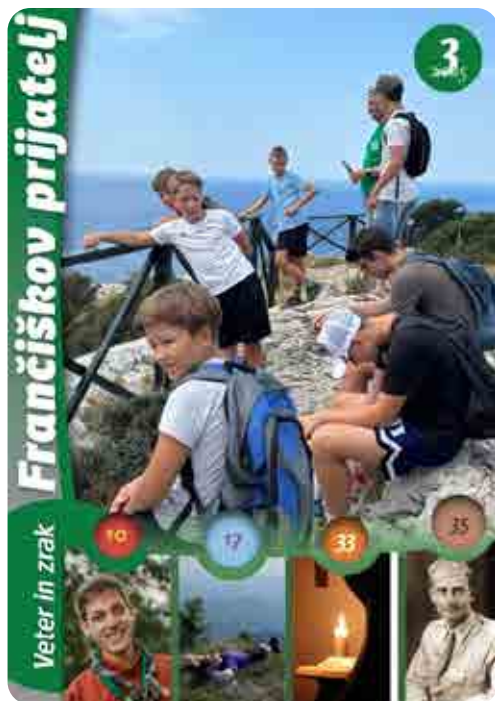
Nova številka Frančiškovega prijatelja nas vabi, da se ustavimo ob vetru in zraku – darovih stvarstva, ki ju sveti Frančišek v Sončni pesmi imenuje »brat veter in zrak«. Z njima živimo, dihamo in rastemo, čeprav ju ne moremo ujeti. Nova številka nas spodbuja, da v vsakdanjem življenju odkrijemo duhovni pomen teh nevidnih, a nepogrešljivih sil narave.

V Uvodniku premišljujemo o vetru in zraku, ki nas spremljata povsod in nam razkrivata Božjo lahkotnost in moč. Božja Beseda nas spomni na svetopisemske podobe, kjer veter postane znamenje Duha. V rubriki Ob Svetem pismu razmišljamo o gibanju zraka in njegovi simboliki za človekovo pot. Osrednja Tema – Veter in zrak nas nagovori s svojo močjo – od nežne sapice do burje, ki lahko preobrazi pokrajino.

Frančišek in Klara nas v rubriki Kot svež vihar vabita, da se pustimo preseñetiti Božjemu Duhu. V Znamenju časa pa prepoznavamo, kako »dati vetra« današnjim izzivom. Posebno svežino prinaša tudi rubrika Božje stvarstvo, kjer se ustavimo ob Mangartu, in intervju z Lukom Jesenom.

Mladi iz Frame in Fo-ja obnavljajo svoje obljube, v rubriki Poklical si me pa beremo o pogumu odločanja. Ob 800-letnici Hvalnice stvarstva znova odkrivamo »brata vetra – dih Duha«. Članek o dihanju pa nas povabi k hval-ležnosti za ta vsakdanji, a čudežni dar.

Pestro dogajanje se zrcali v Mozaiku – od taborov, družinskih srečanj, izkušenj v Kančevcih, do ministrantskih počitnic. Med prispevki najdemo tudi izseke iz drugih frančiškovskih revij, predstavitev nove knjige, film, molitveno navezo, du-

hovne delavnice in življenjske zgodbe. Ne manjkajo niti novi svetniki, pričevanja bratov kapucinov.

Naj bo branje te številke kot svež piš, ki odpira okna srca, premika naše misli in nas spominja, da smo ustvarjeni za slobodo v Duhu. Naj nas brat veter opomni, da je Božje delovanje nežno kot sapica in hkrati močno kot vihar.

br. Vlado Kolenko OFMCap

Med nami

Kakor sveča umira v sebi, želimo tudi mi umirati s sv. Frančiškom, da bi se lahko rodilo nekaj novega.

Kakor sveča tiho dogoreva in s svojo smrtjo podarja svetlobo drugim, tako tudi življenje sv. Frančiška Asiškega zažari v polnosti prav v njegovem umiranju. Življenje Jezusovega učenca je torej življenje stalnega darovanja, stalnega umiranja, kajti življenje, ki se ne daruje, je sterilno, mrtvo. Frančišek se je zavedal, da je božje kraljestvo, ki ga oznanja Kristus, popolno sprevrženje tedaj veljavnega reda oziroma pravil, ki so urejala življenje in delovanje družbe. Ni se bal stopiti na to pot, čeravno je pomenila odreči se strahu za svoj ugled, iti vase in biti pripravljen srečati se s trpljenjem in preizkušnjo. V tej

luči umiranje sebi ni več grožnja, ampak kraj, kjer se tiho poraja nekaj novega. To izgorevanje postane prostor rasti, kjer moj »jaz« postaja vedno bolj resničen in izpolnjen prav s tem, da daje prostor Kristusu.

O radosti podaritve Kristusu spregovorijo tudi sestre klarise v ganljivi pripovedi o sestri Regini, ki že uživa Božje plačilo. V rubriki Pogovor sta se predstavila dva minoritska zlatomašnika. Na Višarjah je potekalo srečanje ob 800-letnici Sončne pesmi, ki je v sončnem dnevu zbralo množico ljudi dobre volje na tem svetem kraju. Bratje minoriti so obhajali generalni kapitelj in izvolili novo vodstvo reda, kapitlja sta se udeležila iz Slovenije p. Milan Kos, provincial, in p. Igor Salmič, ki je bil tudi izvoljen za vikarja reda. Čestitamo!

Radostna vest prihaja iz Pirana, kjer se veselijo vrnitve dragocene Carpacci-ove slike Marija z detetom in svetniki iz 85-letnega begunstva v Italiji. Prebivalci Assisija so v letošnjem poletju morda kdaj pomislili, da se je vrnil njihov Frančišek, ko so po ulicah Assisija odmevale vesele pesmi ob spremljavi kitare. A le-te so bile v slovenščini, peli so jih mladi in manj mladi slovenski romarji, posebej tisti večer, ko sta se srečali minoritska in kapucinska skupina in so skupaj peli Bogu v čast. Mnogi mimoidoči so jim prisluhnili ali se jim celo pridružili. Bilo je nepozabno!

V rubriki Obletnice lahko preberemo zanimiv zapis o razstavi o znanstvenem in kulturnem udejstvovanju Frančiškovih bratov skozi različna stoletja, ki je v Svetem samostanu v Assisiju odprta še do oktobra.

Zanimiva je tudi reportaža s srečanja Svetega očeta z mladimi romarji upanja, med njimi je bilo tudi veliko Slovencev. Če boste listali revijo do konca, boste videli tudi vabila na bodoče dogodke, predvsem na srečanje v duhu Assisija, ki bo letos v Celju. Preberite in pridite, lepo bo!

Doroteja Emeršič OFS

Tabor Frančiških otrok Veržej 2025: »Frančišek, romar upanja«

Od 24. junija do 28. junija 2025, je v Veržaju potekal težko pričakovani poletni tabor Frančiških otrok, ki je letos nosil pomenljiv naslov "Frančišek, romar upanja". 50 otrok in 25 animatorjev je skupaj preživel štiri nepozabnih dni, polnih igre, molitve, pesmi, pogovorov in pristnega veselja v duhu sv. Frančiška.

Tabor se je pričel z dobrodošlico in namestitvijo v kampu v Veržaju, kjer so otroci hitro stkali prve prijateljske vezi. Spoznali so se med seboj, se razdelili v skupine, si izbrali imena ter skupaj iskali simbol svetega leta, ki je zaznamoval rdečo nit tabora. Že prvi večer so s petjem in družabnimi igrami začutili veselje skupnosti.

Drugi dan so udeleženci spoznali sv. Frančiška kot tistega romarja, ki je v življenju prinašal upanje vsem ljudem, s katerimi se je srečeval. V zgodbi in katehezah smo se ustavili ob Frančišku in sultanu. Popoldan pa je bil namenjen osvežitvi in zabavi ob vodnih igrah, kjer so otroke presenetili tudi gasilci iz PGD Banovci in poskrbeli za posebno doži-

vetje. Dan se je zaključil ob večernem tabornem ognju, kjer so si otroci sami pekli hrenovke, kruh in penice, kar je dodatno okrepilo skupnostni duh.

V četrtek so se otroci odpravili na pravo malo romanje – peš pot v Terme Banovci, kjer so preživeli sproščujoč dan ob vodi in igri. Po vrnitvi v kamp jih je čakal filmski večer, ki je poskrbel za prijeten konec dneva.

Petek je bil namenjen globlji duhovni izkušnji. Skupaj so se odpravili v stolno cerkev v Murski Soboti, kjer so stopili skozi sveta vrata in sodelovali pri sveti maši. Po bogatem duhovnem doživetju so se okrepčali v McDonald'su, večer pa zaključili z razgibano in napeto veliko igro, ki je povezala vse skupine.

Zadnji dan tabora je bil čas za skupno sklepno misel, pospravljanje kampa in slovo ob sveti maši, pri kateri so otroci aktivno sodelovali s pesmijo, branjem in darovanjem. Slovesen zaključek je bil hkrati tudi hvaležen pogled nazaj na vse, kar so skupaj doživeli.

Tabor je vodila sestra Zalika Svenšek FBS, ob podpori predanih animatorjev Frančiških otrok iz Veržaja, ki so s svojo zavzetostjo in veseljem poskrbeli za bogato vsebino delavnic, katehez ter vsestransko dobro počutje otrok.

Tabor "Frančišek romar upanja" je bil resnično pot duhovne in skupnostne rasti, polna svetlobe, prijateljstva in upanja – vrednot, ki nas vodijo skozi leto svetega leta in naprej.

MIR IN DOBRO!
Žiga Švab in Zala Vajs
Animatorja Frančiških otrok, Veržej

Peš romanje po Poti svetega Frančiška od La Verne do Assisija

1. dan: Bibbiena – La Verna – Pieve Santo Stefano

Lepo spomladansko dopoldne je, začetek prvomajskega tedna. Z velikim nahrbtnikom na ramenih se iz Bibbiene, kamor sem sinoči prispel z vlakom, vzpenjam na La Verno, od koder bom sedem dni pešal po Poti svetega Frančiška (PSF) do Assisija. A še prej moram ujeti sveto mašo, ki se v lavarnskem svetišču prične ob 12.15. Pot se skoraj ves čas vzpenja, jaz pa hodim brez pravega vmesnega postanka. Očitno prečim ozemlje divjih prašičev, saj videvam njihove sveže sledi. Ves prepoten prispem k sveti daritvi ravno pri *Kyrie eleison*. Trio Frančiških bratov celo mašo prav ganljivo prepeva.

Popoldne v gostilni nedaleč od svetišča, direktno ob poti, za kosilo naročim dnevno ponudbo. Ravno nekakšen golaž iz divjega prašiča - zelo okusno! Nato jo mahnem po svoji prvi etapi PSF, ki je spust s še danes samotne in divje La Verne do kraja Pieve Santo Stefano.

V nastanitev, ki leži kilometer in pol naprej od tega kraja, prispem zvečer ob osmih. A ker je hotel prepoln, moram kljub pravočasni rezervaciji čakati poldrugo uro, da me odpeljejo v drug hotel istega lastnika – nazaj v središče kraja, od koder bom jutri torej ponovno pešal po isti poti...

Pred pričetkom romanja sem se odločil, da se bom vsak dan poglobljal v enega od vidikov frančiškove duhovnosti. Povezal sem jih z devetimi sadovi

Duha (Gal 5,22-23) in si jih naključno vnaprej razporedil po posameznih dnevih. Duhovna vsebina za današnji dan je bila ponižnost in z njo povezan dar Duha krotkost. Omenjeni večerni izziv s prenočiščem mi je ponudil priložnost za vadbo ponižnosti. Presenetljivo mi je bilo izkusiti, kako ponižna drža zmanjša moje skrbi, me sprosti ter mi poveča veselje in hvaležnost! Čez dan pa sem se po poti v številnih potočkih srečeval s sestro vodo, za katero je Frančišek v Hvalnici stvarstva pronicljivo zapisal, da je ponižna.

2. dan: Pieve Santo Stefano – Sansepolcro

Zaradi zapleta s hotelom sem sinoči pozno legel k počitku. Utrujenost se mi je že nabrala, zato sem se zjutraj skušal vsaj malo naspiti. Poleg tega so mi pakiranje in razni nujni opravi (načrtovanje poti in hrane za naslednji dan, pranje perila, hidracija) vzeli kar nekaj časa, zato se tokrat pozno odjavim iz prenočišča.

Današnja duhovna vsebina so odnos do narave, lepota in veselje. Prva duhovno-psihološka lekcija, ki jo ta dan prejmem, je, da moje veselje ne sme biti odvisno od tega, ali je vse tako, kot si želim, kajti to se le redko zgodi. Enkrat mi je hladno, drugič vroče. Del etape danes vodi po strmi, razdrapani kamniti poti,

in mi je težko, ker ni gladka. Nato precej časa pešam po gladkem, trdem asfaltu, po soncu in puhteči vročini, pa mi zopet ni prav. A ugotavljam, da mi Bog vendarle daje veselje, četudi me kaj moti. Danes me razveseljujejo čudovito cvetje ob poti (od mene je odvisno, ali ga opazim!) in razgledi na ljubko jezero Montedoglio na reki Tiberi. Ob asfaltni cesti pa z žalostjo opazujem ničkoliko smeti. In bolj kot se bližam mestu, bolj hrupno, kaotično in usmrjeno postaja okrog mene...

Zvečer imam čas, da se malo sprehodim po lepem srednjeveškem mestnem jedru in posedim na trgu pred katedralo svetega Janeza Krstnika, na katerem je nekoč pridigal Frančišek. Ob povratku v prenočišče pa opazim na levi nogi že odprt žulj, ki mi povzroči skrb...

3. dan: Sansepolcro – Città di Castello

Zjutraj si ranjeno mesto na nogi ponovno razkužim in čezenj namestim večji, kirurški vpojni obliž. Pojma nimam, kako bom hodil ves dan! Tudi nekatera druga mesta na koži so bolj ali manj ožuljena... Pogledam, kaj je današnja duhovna vsebina: Frančiškova kontemplacija, molitev, samota, in kot dar Duha zvestoba. Kontemplacija je zame intenziven stik z Gospodom, za kar je potrebna samota, vsaj notranja. Želim biti zvest romarskemu cilju, zato se moram potruditi iti dalje, čeprav mi je težko. Če bodo žulji postali neobvladljiva težava, pa seveda ne bo pametno riniti z glavo skozi zid. Odločim se, da bom poskusil s hojo, korak za korakom, dokler bo šlo. Počutim se neobgljeno, a v stiku z Gospodom, in upam na njegovo pomoč.

Na poti se izkaže, da mi gre hoja presenetljivo v redu. Glavni žulj me ne boli, morda tudi zato, ker sem sinoči z

nohtom zmanjšal grbinico v čevlju na mestu rane. Hodim pa sedaj previdno, čuječno, na način, da čim manj obremenjujem poškodovana ali načeta mesta kože. Prav tako mi čuječnost pomaga v duševnem smislu, saj pot zavestno vzamem korak po korak, brez miselnega prežvekovanja, koliko je je še pred mano. Trudim se ostajati zgolj v sedanjem trenutku, v miru, z Gospodom; le hoditi, meditirati, kontemplirati. Ne ukvarjam se z vprašanjem, do kod bom uspel priti na romanju. Odprt ostajam za vse, kar koli mi Gospod želi dati v sedanosti.

Za južino iz nahrbtnika v Citerni, srednjeveškem utrjenem mestecu na vrhu hribočka, zaužijem kruh s suhimi klobasicami. Sedaj sem že v Umbriji in ne več v Toskani. Po kosilu pa naprej, mi še vedno gre! Popoldne najbolj uživam v hoji po prijetnem hladu gozda, stran od človeškega hrupa. Prisluškujem petju ptic in šelestenju brata vetra v krošnjah, ki me nežno boža. Tako prispem do samotišča Buonriposo, kjer je Frančišek vzkliknil: „Kakšen dober počitek!“ – od tod ime kraja. Z veseljem si tamkaj še sam odpočijem, medtem občudujem čudovit razgled na Città di Castello, ki leži v dolini. Gremo, še malo!

Zvečer se v prenočišču po hitrem postopku spravim pod odejo, saj se želim čim bolj spočiti. Kaj toplega bom raje pojedel jutri, danes se s tem ne želim zamujati. Noge pa so zdržale, hvala Bogu! Glede morale nisem več tako na tleh kakor sinoči, ko sem se bal, da bom moral romanje prekiniti. Gospod je vsa naša sladkost, je zatrdil Frančišek na La Verni po tem, ko je prejel stigme. Danes sem v kontemplativni hoji občutil nekaj te sladkosti, bolj kakor med hojo prejšnjih dni.

Se nadaljuje.
Mihael Černetič OFS

Čeprav je napisano Tomaževo ime, se strokovnjaki še prepirajo o tem, kdo naj bi bil avtor tega kratkega besedila, ki je očitno močno odvisno od Tomaževega življenjepisa, ki ga je napisal ob kanonizaciji. Kakor pa avtor sam pove v uvodu, je tisto besedilo skrajšal in razporedil tako, da je prikladno za uporabo pri bogoslužni molitvi. Skupaj z drugimi viri bo objavljeno v slovenski različici Fontes franciscanae, ki bo izšla naslednje leto.

Tomaž Čelanski

Legenda za korno rabo

10. Bleščal se je v luči čudežev, vodo spremenil v vino, nekemu šepavcu v Toscanelli¹ vrnil korak; V Narniju² je ozdravil mrtvoudnega; prav tam je slepi ženi odgnal zastarano temo in ji vrnil vid; v Gubbiu je ozdravil hromo ženo. Nekomu drugemu, ki ga je pretepal hudi duh, je zacelil vse rane; ob drugi priliki je neke ženske, ki jih je mučil zli duh, vrnil k pameti in zdravju. Z njegovim pasom so bile ozdravljene razne bolezni. Na ladji je pomnožil hrano, brodolomce popeljal do pristanišča. Z veliko pobožnostjo se je trudil premišljevati o vsem, kar je storil Kristus v mesu in postal tako pozoren na podrobnosti, da mu ni nič tega ušlo iz spomina.

11. Dve leti, preden je Frančišek, Božji služabnik in prijatelj, vrnil duha v nebo, je v videnju videl nad seboj križanega srafa, ki je znamenja svojega križanja tako izrazilo in očitno vtisnil vanj, da je bil tudi sam videti kakor Križani. Z znamenjem križa so bile zaznamovane roke, noge in stran; na njem so bile očitne Kristusove

rane. Kolikor je mogel, je skušal le-te skriti pred človeškimi očmi, da ne bi milost, ki mu je bila dana, trpela škode.

12. V tem času je njegovo telo še bolj kot običajno pestila bolezen. Ko se je bližal zadnjemu dnevu, je bil prikrajšan za luč zunanjih oči in je ponavadi s prekrižanimi rokami kakor nekoč očač Jakob blagoslovil sinove (prim. 1 Mz 48,14-15). Bližal se je dan njegove razveze; ukazal je, naj bratje veselo prepevajo hvalnice svojemu Gospodu. Sam pa je kar planil v glas psalma in rekel: »S svojim glasom sem klical h Gospodu, s svojim glasom sem prosil Gospoda« (Ps 141,2-8). Tako je nadaljeval tudi s preostankom psalma. Prebrali so evangelij, ga položili na raševino, poslovil se je od sinov. Njegova presveta duša se je tako razvezala od mesa in bila použita v brezno slave, telo pa je zaspalo v Gospodu.

13. Nekdo je videl njegovo dušo, kako se je vzpenjala v nebo, kako ga je tja ponesele snežnobel oblaček kakor bleščečo zvezdo. Od vsepovsod so pridrli ljudje, asiško mesto se je veselilo in vsa dežela se je zganila. Sinovi so jokali od veselja v srcu in na očetu poljubljali znamenja najvišjega kralja. V miru je bilo pokopano njegovo presveto telo in s himnami in mnogimi hvalnicami se je končal sveti pogreb.

14. Tistega dne, ko je bil pokopan, je bliskovito raztrosil znamenja. Neko majhno deklico, vso sključeno in skri-venčeno, je namreč privedel nazaj v dostojno stanje. Nadalje je vsepovsod, še posebej pa tistim, ki so prihajali na njegov grob in so jih prizadele hude bolezni, povrnil z milostjo ozdravljenja. Mnogo hromih je preoblikoval v normalno stanje; nekateri od njih so imeli golene ukrivljene do zadnjice, nekateri so imeli kolena pritisnjena ob prsi in so

¹ Mestece 30 km V od Bologne.

² Mesto 100 km J od Assisija.

ležali zamotani s polomljenimi nogami. Nekateri so ležali v posteljah in so se lahko premikali samo, če so jih drugi nosili. Nekateri so imeli hrome roke in posušene preostale ude in so bili ob sleherno tolažbo.

15. Mnogim slepim je povrnil vid, nekomu od njih ga je sploh podaril, ker ga nikoli ni imel. Nekomu drugemu, ki so mu zrkla izskočila ter visela nad čeljustjo na tanki žili, jih je vrnil na njihovo mesto. Tudi *gluhim je dal slišati in nemim govoriti* (Mr 7,37); med njimi je nekomu podelil jezik, ki se ga je prej, ker je bil tako kratek, komaj dalo videti, če sploh kdaj. Očistil je dva gobavca, od katerih je eden bil mrtvouden, a je dosegel ozdravljenje od obeh bolezni. Iz mnogo obsedenih je izgnal hude duhove. Vodenične in mrtvoudne in raznovrstno trpeče, katerih število ni znano, je ozdravil s Kristusovo močjo.

Resnično je v mestu Capua³ ob mrtvih obudil nekega dečka, ki je med igro z dečki padel v reko, njegovo truplo pa je rečno blato že dolgo prekrivalo kakor v grobu. V mestu Sessa⁴ so ruševine hiše naenkrat ubile nekega mladeniča, ko pa so poklicali svetega Frančiška ni samo oživel, ampak se je pojavil brez vsake praske. Na Siciliji je iz podobne smrti slavno povrnil v življenje nekega drugega mladeniča. Na Nemškem je tudi obudil nekega drugega mrtveca. Še drugih sedem, ki so se bližali svojemu koncu, je potegnil smrti iz žrela.

16. Nekateri so v hipu tako čudovito ozdravili od neizmerne teže spolovil, v katerih spodnje dele se je stekalo vse črevesje, da so bili tako zaprepani, da so mislili, da se jim to le dozdeva v sanjah in ne da izkušajo tako hitro oz-

dravljenje. Neko ženo, ki je triindvajset let trpela za krvotokom, je usmiljeno rešil. Še drugo, ki je trpela za isto boleznijo in se mučila sedem let, je ozdravil. Neki klerik, ki je popil smrtonosni strup, je na njegovo priprošnje strup izbljuval. Kot preblagi osvoboditelj je mnogim ujetnikom odprl ječe in razvezal vezi ter jim dopustil svobodno oditi.

Tako je po vseh koncih sveta vztrajno izvajal čudeže, mnoge reševal iz raznolikih težav z močjo njega, katerega je vedno imel rad, katerega je ljubil z vso dušo, katerega je vedno nosil v srcu.

17. Leta 1226 od Gospodovega učlovečenja, štiri dni pred oktobrskimi nonami,⁵ na nedeljo, ko je bilo dopolnjih dvajset let, odkar se je popolnoma oklenil Kristusa, se je odvezan od vezi umrljivega življenja srečno preselil h Kristusu. Medtem ko je on zasijal z novo lučjo čudežev, ga je srečni vrhovni svečenik papež Gregorij z vesoljno Cerkvijo vpisal v seznam svetnikov in določil, da se kot praznik slovesno obhaja dan njegove smrti. Izkazal mu je še veliko drugih dobrot: ukazal je, naj se njemu v čast zgradi cerkev, in za to zagotovil sredstva; sam je položil temeljni kamen in cerkev izvzel izpod vsake nižje jurisdikcije. Poslal je zlat križ, okrašen z dragulji, v katerega je bil vstavljen les Gospodovega križa. Poslal je tudi oblačila in posodje, potrebno za oltarno službo, in še druga nemalo dragocena slavnostna oblačila. Kraj njegovega počitka je proslavil z mnogimi milostmi in odpustki, po katerih vera in pobožnost ljudstva rasteta iz dneva v dan v hvalo in slavo vsemogočnega Boga, ki živi in kraljuje na veke vekov. Amen.

Konec.

Prevedel br. Miran Špelič OFM.

5 4. oktobra.

3 25 km S od Neaplja.

4 Sessa Aurunca, 70 km S od Neaplja.

Kolesarjenje po poti pokristjanjevanja od Salzburga do Ogleja

Kolesarji Društva prijateljev Svete dežele smo letos izvedli že 27. romanje. Tokratno je imelo traso po poti pokristjanjevanja Slovencev od Salzburga do Ogleja, začetki krščanstva od severa (Chimsee, Gorazd in Hotimir), do Ogleja na zahodu.

Pot se je začela v ponedeljek 1. septembra z nakladanjem koles in prtljage na Viču. Naslednji dan smo se zjutraj podali na vlak iz Ljubljane, ki nas je preko Jesenic peljal do Beljaka, nato preko Salzburga do Prien-a am Chiemsee (Kimsko jezero). Po kavi na železniški postaji med katero je padal rahel dež, to je bil edini na vsej poti, smo razložili kolesa. Bilo je že preko poldneva, ko smo se odpeljali v cca 60 km oddaljeni romarski Altoeting.

Kimsko jezero je največje jezero v nemški zvezni deželi Bavarski. Jezero je ledeniškega izvora, leži približno na sredini med nemškim mestom Rosenheim in avstrijskim mestom Salzburg. Iz nekdanjih 240 km² je danes veliko cca 80 km². Na jezeru so trije večji otoki in sicer Herreninsel, na njem je palača Herrenchiemsee

zgradil bavarski kralj Ludvik II. Bavarski, Fraueninsel ('ženski otok' ali 'nunski otok'), imenovan po starem ženskem samostanu Frauenchiemsee, ki še vedno deluje. Tretji otok ni naseljen, imenuje pa se po svojem rastlinstvu Krautinsel (Zeljni otok). Geologi so v kamninah okoli jezera našli več globokih jam z ostanki železa, ki je priletel na Zemljo z velikim kometom in je v atmosferi eksplodiral, njegovi kosi pa so bombardirali področje okoli jezera. Po nekaterih starih zapisih naj bi se to zgodilo leta 445 pr. Kr. Zelo prizadeto naj bi bilo takratno tam živeče prebivalstvo Kelto. Preživeli ljudi je ostalo zelo malo.

Za Slovence je pomembno, da sta bila na Kimskem jezeru krščena Gorazd in Hotimir okoli leta 745.

V Altoetingu smo prenočili v dveh hotelih in se zjutraj zbrali pri sveti maši v cerkvi sv. Konrada, kjer smo se ustavili že prejšnje leto. Pot nas je ob reki Salzach vodila do mesta Burghausen. Mesto je znano po najdaljšem grajskem kompleksu, ki meri več kot 1000 m. Po krajšem postanku smo nadaljevali pot preko meje v Avstrijo. Slabše označena kolesarska pot nas je peljala ob reki in se končala s prepovedjo vožnje po privatnem zemljišču. Zavili smo levo v hrib in pot je postajala vse slabša in čedalje bolj strma. Pripeljala nas je do table »End der Welt« (konec sveta). Sredi gozda smo

srečali gozdarja, ki nas je poučil, da smo tudi tu na privatnem zemljišču in nas usmeril na pravo pot. Veseli, da smo spet na javni cesti smo prišli do Oberndorfa pri Salzburgu. Kraj je znan po Josephu Mohru in Franzu Xaverju Gruberju, ki sta za Božič leta 1818 izvedla po vsem svetu znano Sveto noč. Ogledali smo si kapelo in nato nadaljevali pot do Salzburga. Prenočevali smo v centru sv. Virgila. Sv. mašo smo imeli v kapeli, ki je ob recepciji centra in je vsa v znamenju kroga, od oltarja do samega prostora. Sveti Virgil je bil irski menih, ki je kot salzburški škof poslal sv. Modesta med Karantance. Z blagim irskim načinom pokristjanjevanjem je imel velik uspeh.

Tretji dan smo ob reki Salzach nadaljevali pot do smučarskega središča, znanega kot zaključno prizorišče Novoletne turneje - Bischofshofen. Po

malici smo kolesa naložili na prikolico, saj na vlaku ni bilo dovolj prostora za vsa kolesa. Namesto do Mallnitztza smo pot z vlakom podaljšali do Špitala. Le Mitja, Joža, Martin in Boris so se lahko podali na 40 km pot iz Malnitztza do Špitala. Prenočili smo v hostlu nedaleč od železniške postaje.

Četrty dan nas je pot vodila do Beljaka, kjer je bilo polno motoristov, ki imajo vsakoletno srečanje na Koroškem ob Baškem jezeru. Skozi center smo morali hoditi ob kolesih, medtem, ko so z motorji hrumeli mimo nas. Pot smo nadaljevali ob Zilji in v Megvarjih Vratih prečkali mejo z Italijo. Ob Ziljici smo prispeli do Žabnic pod Sv. Višarjami, kjer smo imeli mašo. Na pokopališču smo videli tudi družinski grob Erlichovih. V Trbižu so se nam priključili še Aneta, Tomo in Janez. Po trasi nekdanje železniške proge smo se peljali do Pontebe (Tablje), en del pa se je zapeljal do Donje, kjer smo prenočili.

Peti dan smo nadaljevali pot po Kanalski dolini in zavili še v Rezijo do kraja Zamlin. Območje Rezije je precej izpraznjeno, saj v celi dolini živi le še približno 900 prebivalcev. Obstaja velika razlika med državami glede dvojezičnih tabel, medtem, ko se v Avstriji borijo za vsako posebej, je v Italiji to bolje urejeno. Zgodaj popoldne smo prišli do kraja Venzona (Pušja vas), kjer naj bi prenočili.

Prišlo je do komunikacijskega šuma in pater Peter nam je v dobre pol ure našel prenočišče v Trstu. V pol ure smo naložili kolesa na prikolico in se z vlakom preko Vidma odpeljali v Trst. V hostlu, ki smo ga zapolnili do zadnjega mesta, smo spali na kovinskih pogradih.

Šesti dan nas je pot vodila iz Trsta ob »slovenski obali« do

kraja Redipuglia (Sredipolja), kjer smo v kapeli ob kostnici italijanski vojakov iz 1. svetovne vojne imeli sveto mašo. Malo naprej je tudi pokopališče AO vojakov. Nadaljevali smo skozi Gradiško in prispeli do Palmanove. Ob kavici na centralnem šesterokotnem trgu smo imeli možnost spremljati dogajanje srednjeveških iger. Sama Palmanova je bila zgrajena kot renesančna utrdba s tremi obrambnimi zidovi. Nadaljevali smo pot in prispeli do Conegliana, kjer smo prespali.

Zadnji dan smo se zapeljali do Ogleja in ker smo imeli še kar nekaj časa smo zaključili pot Alpe Adria v Gradežu ob Jadranskem morju. Po kratkem postanku smo se vrnili v Oglej, kjer smo v Baziliki Marijinega vnebovzetja in svetega Mohorja in Fortunata imeli na Praznik Marijinega rojstva slovesno sveto mašo z nadškofom Stanislavom Zoretom, pomožnim škofom Francem Šuštarjem, Karlom Bolčino, škofovim vikarjem za Slovence v goriški nadškofiji, imenovanim za kanonika sv. bratov Cirila in Metoda, ki sta zavetnika Slovencev in drugih slovanskih narodov ter drugimi romarji, ki so na to sveto mašo priromali iz Slovenije.

Oglej je bil za Slovence južno od Drave upravno cerkveno središče in kraj od koder so k nam prihajali misijonarji sv. Mohor, sv. Fortunat, sv. Pavlin in drugi.

Po maši smo se odpravili proti Novi Gorici. Tam smo imeli še zadnjo malico, nato smo kolesa naložili na vlak in se odpeljali proti Jesenicam in Ljubljani, en del pa samo do Bleda in od tam do doma s kolesom.

Romanje v svetem letu je bilo čudovito, doživeto in v dobri družbi. Polni vtisov podoživljamo našo pot.

Franci Zakrajšek

Ekumensko romanje 15. 9. – 18. 9. 2025

Pravoslavni samostani Srbije

Ekumensko romanje v Srbijo me je privlačilo že zaradi dosedanjih potovanj na območju nekdanje Jugoslavije, ki so polno izpolnila moja pričakovanja. Duhovno bogastvo pravoslavja je marsikje zadihalo v sožitju s katoliškim duhovnim bogastvom. Posebno me je privlačila napoved, da bo z nami tudi odličen poznavalec, nadškof msgr. Stanislav Hočevar. Romanje je organiziralo Društvo prijateljev Svete dežele. Poleg omenjenega duhovnega vodje, so bili z nami tudi duhovni vodje p. Peter Lavrih, predsednik društva, g. Anton Berčan, velik poznavalec arhitekta Plečnika ter duhovnik g. Štefan Krampač.

Potovanje v Srbijo je bilo polno navdihov. Bilo je posebno, močno sporočilo nam vsem. V Srbiji je še vedno simbioza med cerkvijo in državo. Kristjani bi morali zavestno združevati razum in vero. Na potovanju smo z zanimanjem poslušali msgr. Hočevarja, ki nam je z veliko širino, znanjem in globino približal značilnosti dežele, kamor smo potovali. Srbi imajo v grbu kresilo, ker to dela ogenj. Sebe imenujejo nebeški narod. Zahod je zanje nekdo, ki je zatajil Boga, ga ignorira.

Janez Pavel II. je bil velik mislec, prvi papež, ki je dobro razumel komunizem, njegove posledice, kaj je povzročil. Pomembno pa je, da se ne bojimo, da se vere ne sramujemo, da smo pogumni, pa tudi da poznamo zgodovino. Vedeti je treba, da je na Balkanu zelo različna miselnost, različna filozofija.

Danes ljudje težko sprejemajo način, ki so ga živeli veliki cerkveni očetje, pu-

ščavniki, a pomembno je poznavanje Svetega Pisma, poglobljanje vere, pomen skupnosti, da iščemo skupne korenine.

Ni dovolj, da gledamo ozko, enostransko, samo zgodovinsko, potreben je odnos do Svetega Duha, potrebna je mistika, duhovno bogastvo, živeti tudi tradicionalno kot katoličani, ne pa da to živi predvsem vzhodno krščanstvo. Znova in znova moramo razlagati, poglobljati, sprejemati učiteljstvo, da ogenj vere ne pojenja, celo ugasne.

Katoliška cerkev ima posebno moč, da zna brati znamenja časa. Za Cerkev na Slovenskem je pomembno, da se približa nauku:

Mora biti jasna, da je važno dostojanstvo človeka.

Pomembna je solidarnost med ljudmi, odgovornost drug za drugega.

Subsidiarnost pokrajin bi omogočila, da bi ljudje bolj sodelovali, se vključevali, ne pa da le en organ dela.

Naj se v cerkvi čuti občestvo, enega srca in enega duha.

Trdnost vere je dobra, a ni najbolj važna dogma. Cerkev je pot do rešenja, do zveličanja. To so dejstva, ki jih moramo živeti. Brez tega ne moremo biti na Poti varni. Potrebno je modro vodstvo.

Danes je čas, da se vsi vključujemo, vsi sodelujemo, sicer bomo propadli. Celotno telo mora biti zdravo. Vsak od nas mora biti dober, srčen molivec, sicer

Cerkev ni docela združena s Kristusom. Prvotna duhovnost cerkve se neguje v samostanih, posebno v vzhodni cerkvi.

V Beogradu so bili dolgo prisotni salezijanci. Naš duhovni vodja Stanislav Hočevar je kot nadškof zelo dobro sobival, sodeloval s pravoslavno cerkvijo. Njihovi manastiri so tudi danes močne strukture, izrazita hierarhija, konstitucija, pravila. Povezani so z državnim vodstvom.

Za nas je potreben karizmatični vidik, vodenje Svetega Duha. Na katoliški strani se čuti težava, ker je liturgija nastala s premalo Svetega Duha. Zelo pomembno je namreč, da se izkristalizira bistvo, ne pa da pride do izraza neka osebna drža, vzvišenost posameznikov. Danes je resnično čas Svetega Duha, je poudaril duhovni vodja. Brez poslušanja Svetega Duha ne moremo postaviti pravih, bistvenih vidikov liturgije in zato se lahko pri vernikih pojavi negotovost.

Pravoslavna cerkev ima v liturgiji zelo izrazito, močno vedenje, malo govora, zelo veliko znamenj, kretenj, blagoslavljanja, zelo spoštljivih priklonov. Obredi lahko trajajo tudi več ur.

Ko smo se z avtobusom vozili po mestu Beograd, smo dobili vtis zelo velike prestolnice Srbije. Nasičenost prometa, staro in novo, ki sega v nebo. Namestili smo se v prijetnem hotelu Stella, kjer pa je zmanjkalo nekaj prostora. Del naše skupine se je moral preseliti na drugo lo-

kacijo. A z dobro voljo se da vse urediti.

Prvi dan smo imeli sveto mašo v Plečnikovi cerkvi sv. Antona na Vračarju, cerkvi, ki človeka vsakič znova očara s svojo duhovno globino, tipično arhitektono kreativnostjo.

Drugi dan, torek, 16. 9., smo potovali v Kraljevo.

V torek smo imeli sveto mašo na nadškofiji. Potem smo se podali na pot v Kraljevo. Med potovanjem v Kraljevo smo se z msgr. Stanislavom Hočevarjem še naprej poglobljali v vlogo Svetega Duha v Cerkvi, oblikovanju, pripravi vernikov na Svetega Duha, njegovo vlogo pri čaščenju, blagoslavljanju, molitvi – v poglobljeni liturgiji.

V vzhodnem krščanstvu pri liturgiji ni veliko besed, je pa zanje zelo pomembna duhovna podoba, velik pomen pisanja in čaščenja ikon. Ikona ponazarja Kristusa, zelo pomembna, močna je podoba obraza, simbolika.

Prispeli smo v Samostan Studenica. Gospa Patricija Muršič, naša sopotnica, ki tudi sama piše (oblikuje) pravoslavne ikone, nam je v samostanu predstavila umetnost, oziroma duhovnost ikon in to ponazorila preko spleta tudi s svojimi čudovitimi stvaritvami ikon.

Studeniški tipikon je knjiga, ki jo je napisal sv. Sava.

Pravoslavne samostane, tudi Samostan Studenica vlada zelo podpira.

V Kraljevu smo spet prespali v skromnem hotelu, ki ni imel dovolj prostora za vso skupino. Nekaj se nas je preselilo v drugega. Kljub neprijetnosti selitve, se z malo dobre volje, brez negotovanja, lahko ohrani dobro vzdušje, ter tako doživi še kaj dodatno zanimivega.

V sredo, 17. 9. smo imeli sveto mašo v Kraljevu. Naši duhovniki so vedno, vsak s svojo enkratnostjo, lepo sodelovali, ustvarjali globoko, prisrčno in slovesno

vzdušje. Nas romarje so vključevali, spodbujali, da smo polno doživljali občestveno povezanost. Bilo je polno duha, modrosti, tudi otroškega srca.

Samostan Studenica je samostan srbske pravoslavne cerkve iz 12. stoletja, v osrednji Srbiji. To je eden od največjih in tudi najbogatejših srbskih samostanov Bizantinske arhitekture. Tu je pokopan Štefan Nemanja. Samostan je bil model za druge samostane. Vključeval je tudi druge ustanove, skrb za uboge, bolnišnico.

Na poti smo razmišljali o ekumenizmu. Pri tem smo se ozirali v katoliško vero, ki je usmerjena k celoti. Sprejemati vso resnico, vse ljudi, vsi ljudje smo povabljeni k odrešenju. Apostol pomeni biti poslan, angel, Božji poslanec. Naša vloga je misijonarska.

Posebno doživetje je bil bližnji ženski samostan Žiča. Zelo je pomemben za Srbijo. Veliko je želja, velik interes žena, deklet, da pridejo v ta samostan. Njihova prednica nam je predstavila značilnosti, zahteve življenja v tem samostanu. Omenila je, da je prilagajanje dolgotrajno, celo deset let. Srbska vlada jih povsem podpira. Krize sester so prisotne, na nek način stalne.

Poznavalec razmer v Srbiji je bil mnenja, da v današnjem času niso zelo naklonjeni katoličanom.

Prenočili smo v Kraljevu, nato pa po čudovitih doživetjih odšli na pot, nazaj proti Beogradu, kjer smo se spet namestili v prijetnem hotelu Konak Stella, enako kot prvi dan.

Čakal nas je obisk Oplenca v Topoli. Oplenec je mavzolej srbske, nekdanje jugoslovanske kraljeve hiše Karadžoržević. Je na hribu Oplenec pri mestu Topola. Cerkev je posvečena sv. Juriju. Pokojne člane kraljeve družine so lahko prenesli v ta mavzolej. Tam so zdaj pokopani skoraj vsi člani kraljeve družine Karadžorževićev.

Posebno doživetje je, ko se po cesti, obdani z gozdom dvigaš na grič Oplenac, nad vinogradnim krajem Topola. Cerkev sv. Jurija je tu, v Šumadiji, dal zgraditi Kralj Peter I.

Pod celotno cerkvijo, čudovito okrašeno z ikonami, je mavzolej, v katerem imajo skoraj vsi kralji, kraljeviči, kraljične, princi in princeze ter njihove družine zdaj svoje "domovanje". Malo pod cerkvijo je precej skromna kraljeva hiša, kralja Petra I.

Zame je bil Oplenac posebno doživetje. Karadžordževići, kralj Peter II., je bil na simpatičen način povezan tudi z mojo mamo, saj se je poleti, ko so bili Karadžordževići na Gradu Brdo, rad kopal z mamo in njeno prijateljico v reki Kokri. Z Brda se je sam pripeljal s kolesom. Za današnji čas nenavadno, preprosto človeško.

Po vrnitvi iz Oplenca smo najprej obiskali slovensko veleposlaništvo v Beogradu. Naš tamkajšnji veleposlanik s sodelavkami in sodelavci nam je predstavil delovanje slovenskih diplomatov v Srbiji. Ker je prva skrb vsakega slovenskega diplomata to, da se Slovenci v tujini dobro počutijo, ga je zanimalo, kako poteka naše romanje. Poslovili smo se z obljubo, da se bomo ob priliki spet oglasili.

V Beogradu je bil za zaključek nek vzvišen dogodek, posebno doživetje v cerkvi sv. Sava. Ogled je bil odlično voden, zelo spoštljiv do nas romarjev in posebno vodstva našega romanja. Čutili smo močno dostojanstvo, domoljubje in pripadnost Srbiji, predvsem pa globoko pravoslavno vero.

V četrtek, 18. 9. smo imeli sklepno mašo pri Sv. Mihaelu na Banovem brdu.

Potovanje proti domu, z vmesnimi postanki, je potekalo brez zapletov. Polni vtisov, navdihnjeni z globoko vero, bolj ali manj utrujeni, v molitvenem vzdušju, s hvaležnostjo za čudovito modrost in duha našega msgr. Stanislava Hočevarja in drugih vodij, smo doživljali neke vrste presežnost.

Romanje me je resnično navdihnilo. Dobila sem veliko več, kot sem pričakovala. Prav pretreslo me je močno prizadevanje velikih osebnosti za ekumensko hojo, skupno pot s Kristusom.

Osvobajajoče je bilo, da smo pri svetih mašah prepevali kot eno, občestvo skupaj z čudovitimi duhovniki.

Naša pot je bila kot ogledalo za vsakega od nas – kje sem osebno in mi vsi skupaj, v prizadevanju za naše skupno dobro, Pot, ki naj bo smiselna, družbeno in zgodovinsko povezana.

Hvala vsem! *Silva Matos*

ROMARSKI PROGRAM ZA SVETO DEŽELO

NOVO LETO 2026

OD 27. DECEMBRA 2025
DO 3. JANUARJA 2026

Zakaj ne bi enkrat silvestrovanja in Novega leta doživeli drugače kot običajno?

V božičnih počitnicah je romanje v toplo in sončno Sveto deželo pravo duhovno doživetje!

Romanje tudi za tiste, ki še niso našli svojega življenjskega spremljevalca.

PROGRAM ROMANJA:

1. dan, sobota, 27. 12.: polet z bližnjega letališča do Tel Aviva, vožnja do hotela v BETLEHEMU, večerja in nočitev.

2. dan, nedelja, 28. 12.: JERUZALEM – znotraj vrat Jeruzalema, praznovanje Velike noči, Božji grob, Kalvarija, Zid žalovanja, stari del mesta, križev pot - Via Dolorosa, sveta maša. V glavnem peš hoja. Povratek v Betlehem, večerja in nočitev.

3. dan, ponedeljek, 29. 12.: ODHOD V GALILEJO – Jafa - sv. Peter, Hajfa, Karmel - Stella Maris, Muhra, Nazaret - mesto Jezusove mladosti in Marijinega oznanjenja, sveta maša. Namestitev v Nazaretu za 2 noči, večerja in nočitev.

4. dan, torek, 30. 12.: GALILEJSKO JEZERO – obisk krajev ob jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže: gora Blagrov, Tabga, Mensa Domini, Kana Galilejska idr., sveta maša, prevoz v Nazaret, večerja in nočitev.

5. dan, sredo 31. 12.: GORA TABOR – Jezusovo spremenjenje. Odhod proti Mrtvem morju: kraj Jezusovega krsta ob Jordanu, Jeriha, najstarejše in najnižje ležeče utrjeno mesto na svetu; Qumran, kraj mrtvomorskih rokopisov, kopanje v Mrtvem morju, namestitev v Betlehemu za 3 noči. Sledi silvestrska večerja in družabni večer – silvestrovanje.

6. dan, četrtek, 1. 1. 2026: BETLEHEM – praznovanje božične skrivnosti v Betlehemu: votlina rojstva, mlečna votlina, patriske poljane, sveta maša. Popoldne obisk rojstnega kraja sv. Janeza Krstnika – Ein Karem, srečanje Marije in Elizabete. Vrnitev v Betlehem, večerja in nočitev.

7. dan, petek, 2. 1.: OLJSKA GORA in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje – Getsemani, Votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage, Gallicantu – sv. Peter, sveta maša. Vrnitev v Betlehem, večerja in nočitev.

8. dan, sobota 3. 1.: sklepna sveta maša v dvorani zadnje večerje. Odhod na letališče in polet v domovino.

Program pripravil in romanje vodi p. Peter Lavrih, ofm, CTS

CENA: 1.390 eur (pri zasedbi 30 mest ali več), če je udeležba manj kot 40 romarjev, se cena zviša za 90 eur.

BIVANJE: v hotelih v Betlehemu in v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion.

NAČIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo prvega dela 500 eur, ostanek plačila 15 dni pred odhodom.

Prijave sprejemamo takoj oz. do zasedbe mest, najpozneje do **30. 10. 2025.**

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebne dokumenta, e-naslov in telefon

Telefon: **01 24 44 250**, GSM: **041 669 134**

www.sveta-dezela.si

komisariat@rkcs.si

Darovi za Sveto deželo (avgust – september 2025)

SKUPAJ 5340 €

20 € Majda Sever

100 € Marija Muller

120 € Nika Beravs, Vlasta Globevnik

4980 € Franciscan Fathers - Commissariat of the Holy Cross, Lemont

V letošnjem letu je bilo zbranih že več kot 40.000 €.

Pozabljene spretnosti

Izdelava lične vazice

Potrebujemo:

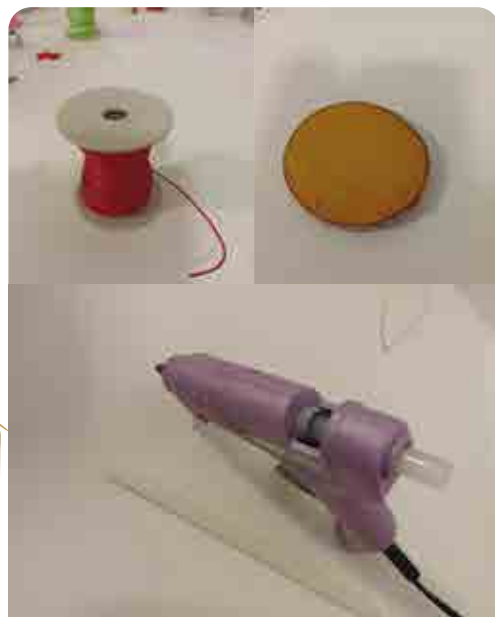
- ☞ stekleničke različnih velikosti in oblik
- ☞ žička, ovita z rafijo
- ☞ vroče lepilo
- ☞ kos lesa za podstavek
- ☞ različni okraski.

Pa se lotimo izdelave vazice:

Najprej čisto stekleničko okrog in okrog ovijemo z žičko ter začetek in konec zalepimo z vročim lepilom. Vzamemo lesen podstavek in nanj prilepimo lepo ovito stekleničko. Potem se prepustimo domišljiji in začnemo z okraševanjem. Lahko dodamo majhne pikapolonice, srčke, lesene okraske, perlice, ...

Lepo okrašena vazica je čudovito darilo ob osebnih praznikih, za materinski dan ali pa kar tako z darilcem razveselimo tiste, ki jih imamo radi.

Mara Lovrič OFS

Nagradne serpentine

S pomočjo opisov in zlogov poiščite iskane besede in jih vpišite v lik tako, kot tečejo serpentine (v prvi vrsti z leve proti desni, v drugi vrsti z desne proti levi, v tretji vrsti spet z leve proti desni itn.), in sicer od enega polja s številko do vključno naslednjega polja s številko. Zadnja črka prejšnje besede je torej hkrati prva črka naslednje. Ob pravilni rešitvi boste na osenčenih poljih navpično prebrali geslo uganke.

A – AS – AV – JA – JO – KLE – KVAR
– LI – MURN – NA – PIJ – RAS – SIP –
STRA – TA – TEK – TOM

1. najmanjša celina in največja otoška država na južni zemeljski polobli, kjer Frančiškovi bratje upravljajo Slovenski katoliški misijon sv. Cirila in Metoda,
2. grški bog zdravilstva, sin Apolona in Koronide (rim. Eskulap),
3. ime in priimek slovenskega pesnika, modernista, s psevdonimom Aleksandrov (1879–1901),
4. pečena močnata jed iz jajc, sladkorja, maščobe in dodatkov,
5. četrti ton v tonovski lestvici,
6. najmanjši delec snovi.

Sestavil: Matej Pavlič

1							
						2	
3							
5							4
				6			

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:
ODPUŠČANJE JE LASTNOST MOČNIH.

Na uredništvo ste tokrat poslali samo dva pravilna odgovora. Bodite pozorni na spremembo lokacije uredništva! Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje.

Tokratna nagajenca sta:

1. nagrada: Ester Srdarev, Brodarjev trg 13, SI-1120 Ljubljana
2. nagrada: Neža Pirih, Clevelandska 45, SI-1000 Ljubljana

Rešitve pošljite na **NOVI NASLOV** uredništva Brata Frančiška (Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana) do 10. decembra 2025. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Milan Bizant DJ: Med svetlobo in senco
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

Christian Gostečnik OFM PRVIH 1000 DNI

V prvih tisoč dneh, natančneje vse od spočetja, prek 270 dni nosečnosti in do konca drugega leta otrokove starosti, se izoblikujejo otrokovi možgani, in sicer na osnovi odnosa s starši. Zato je tudi družinsko okolje, v katero je otrok rojen, ključno za razvoj sicer zelo ranljivih ter izjemno susceptibilnih in sugestibilnih otrokovih možganskih struktur, ki dozori v ravno v tem najpomembnejšem obdobju otrokovega razvoja.

format 14 × 20 cm
trda vezava
obseg 384 strani
cena 22 €

Monografije FDI - 26

Christian Gostečnik OFM

razvoj otrokovih možganov razlike med spoloma
starševska ljubezen najzgodnejši meseci razvoja
podlaga za ves nadaljnji razvoj odrasla intima

Prvih 1000 dni

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf

